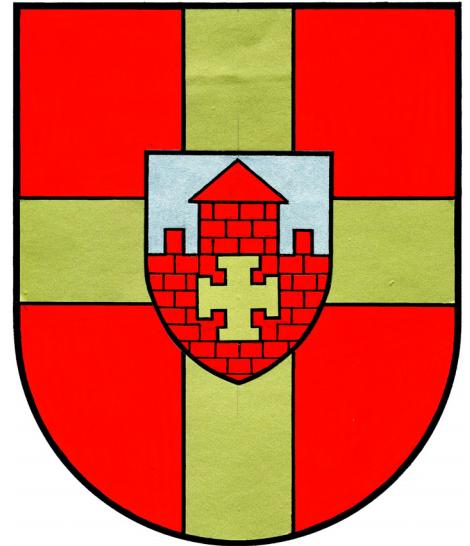

KRUSTPILS NOVADNIEKS

**Jāņu nakti muca dega
Augsta kalna galīnā.
Jāņu bērni sanākuši
Jāņu nakti priecāties!**

**Krustpils novada
pašvaldības administrācija
sveic Krustpils novada iedzīvotājus
Jāņos un Pēteros!**

Krustpils novada
pašvaldības informatīvais
izdevums

2011.gada jūnijis Nr.6 (20)

ATSKATS UZ OTRAJIEM NOVADA SVĒTKIEM

4. jūnijā Krustpils pagasta Spuņģēnos pulcējās ļaudis, lai svinētu otros Krustpils novada svētkus.

Jāatzīst, ka pasākuma organizatores – Andra un Anita - bija sarūpējušas jauku, saulainu laiku visas dienas garumā.

Turpinājums 2.lpp.

**PAR „VISTU KŪTI”,
„AR ROKU
SASNIEDZAMĀM
DEBESĪM” UN
KRUSTPILS NOVADA
PAŠVALDĪBU**

Atbildot uz „Brīvās Daugavas” 2011. gada 11. jūnija numura rakstu „Nelidot augstāk par vistu kūts laktu”, uzreiz jāzīst, ka vienā zinātā raksta autorei ir taisniņa. Jezga ap skolnieku apbalvošanu Krustpils novada pašvaldībai godu nedara. Atmetot emocijas un bezkaitīgi izvērtējot notikušo, cēlonis tam ir tikai viens – strādājot pie nolikuma, kas ir tiri finansiālas dabas jautājums, pašā sākumā, balstoties uz 2009./2010. mācību gada rezultātiem, netika modelēta iespējamā situācija un rīcības variantei. Tā rezultātā pašvaldība nonāca pie nekorektas metodes problēmas risinājumā – nolikuma izmaiņām jau pēc iesniegumu saņemšanas un īsi pirms apbalvošanas. Tam par iemeslu kalpoja nolikuma sastādīšanā izvirzīto mērķu un reālās situācijas neatbilstība. Pie izvirzītajiem mērķiem un to pamatojuma atgriezināsies vēlāk.

Tagad par to, kas rakstā nebija patiess (vismaz, ko no tēlainās valodas varēja izlobīt). Pirmkārt, apbalvojumus saņēma visi tie paši skolēni un tajā pašā apmērā, kā tas bija paredzēts vecajā (atceltajā) nolikumā. Vienīgā atšķirība – pasniegšanas vieta, par ko minētājā rakstā īpašas pretenzijas netika izvirzītas.

Otrkārt, par nolikuma mērķiem, prestižu un „vistu kūts laktu”. Nevar piekrist tam, ka viens no mērķiem – panākumu prestiža būtu atmetams. Lai to pamatotu, paraudzīsimies uz citu sfēru – augstskolām. Pastāv vairākas reitingu sistēmas, kurās novērtē pasaules augstākās mācību iestādes, kas arī veido šo iestāžu prestižu. Par dzīļu nozēlu jākonstatē, ka neviens Latvijas augstskola nespēj ierindoties pasaules TOP 1000, atpaliekot šajā jomā praktiski no visām Austrumu un Centrālās Eiropas valstīm. Nu un kas – jūs teiksiet. Bet tas arī rāda, kādā kvalitātē tiek sagatavoti nākamie kadri valsts pārvaldei un biznesam, arī inženieritehniskie darbinieki. Tas noved pie lēmumu kvalitātes samazināšanas visās mūsu dzīves jomās. Un te tas patiesībā sasaucas arī ar izglītības sistēmu. Viss ir skaisti, viss ir jauki, mūsu skolēni spēj gūt panākumus dažādos loķā mēroga pasākumos, par ko mēs viņus sveiksim, nepasakot, ka tas absolūti nepasargā viņus no šampinjonu vākšanas Īrijā. Patiesais nolikuma mērķis ar paaugstinātām prasībām – attīstīt bērnu pasākumiem, izsvieztās spējas, tā kaut kādā veidā kompensējot sistēmas nepilnības. Kā redzat – pilnīga pretruna ar apgalvojumu „ne augstāk par vistu kūts laktu”. Pārfrāzējot kādu citu literāru darbu – Kārļa Skalbes „Kā es brauc Ziemeļmeitas lūkoties” – nepieradināt bērnus samierināties ar to, ka ar roku var aizsniegt debesis.

Un visbeidzot, nevajag par minētā nolikuma izmaiņu idejisko tēvu un atbildīgo padarīt izpildītājā. Jaunais nolikums tapa ar deputātu, pašvaldības darbinieku un kolēgu no Jēkabpils novada – Izglītības un kultūras pārvaldes pūlēm. Jāsaka, šeit var saskatīt sīkmanīgu atriebību par izpildītāju Raivja Ragaiņa paaugstināto prasīgumu pret pašvaldības darbiniekiem. Un vēl viens citāts „nečital, no osuždaju” (neesmu lasījis, bet nosodu) – tas bija no padomju laikiem, kad partijas sapulcēs pēc vadošā ideologa norādījumiem darbaļu pārstāvji izteicās par rakstnieka un disidenta A.Solžeņicina dailīradi. Lai publiski apspriestu R.Ragaiņa darbību, aicinām nevis paļauties uz pārstāstiem, bet gan personīgi tikties ar viņu un izrunāties. Šajā zinātā izpildītājām pārmest atvērtības trūkumu nevar.

Katrā zinātā lielāku sapratni veicinās tieša un atklāta saruna, nevis izmantojot masu saziņas līdzekļus par starpnieku.

Krustpils novada deputāti:

**Spodris Bērziņš, Jānis Kalniņš,
Līga Liepiņa, Valdis Ozoliņš,
Olgerts Stalidzāns, Kārlis Stars,
Dace Vitola, Mirdza Zirnīte**

ATSKATS UZ OTRAJIEM NOVADA SVĒTKIEM

Sākums 1.lpp.

Pasākuma apmeklētājus sagaidīja amatnieku tirdziņš pie Krustpils pagasta pārvaldes. Bija iespēja iegādāties stādus no kokaudzētavas „Meža Rasas”, piedāļījās kokgriezēji no Antūžu internātskolas un Vipes kokmeistari kopā ar mākslinieci Daci Tropu izgrieza un apleznoja raibus tauriņus, ko katrs pagasts varēja vest sev līdzi, ārstniecības augu vācēji no kaimiņu – Līvānu novada Turkiem, tāpat amatnieki no Atašenes, bižutērijas meistari no Mežāres, mālu radošo darbnīcu vadīja keramiķe Ineta Dzirkale. Amatnieku darbošanos paipildināja izsole, ko vadīja Aija un Aigars no Kūkām. Viena no ievada daļas „naglām” bija dažādos piemirstos vai vispār eksotiskos tērpos gērbušies Krustpils novada vēstures pētīšanas entuziasti.

Novada svētkus ar svinīgām uzrunām atklāja Krustpils novada domes priekšsēdētājs Kārlis Pabērzs, Krustpils novada pašvaldības izpildītājs Raivis Ragainis un Krustpils pagasta pārvaldes vadītāja Andra Munce.

Svētku uzstāšanās daļu atklāja novada skolu un pagastu bērni. Dziesmās, dejās un akrobātiskajos vingrojumos skolēni varēja izpaust mācību gada garumā interešu izglītības nodarbībās apgūto.

Koncertam sekoja to novada skolu sekmīgāko skolēnu apbalvošana, kas guvusi panākumus olimpiādēs, skatēs, konkursos un sacensībā.

Pēc tam uz kādu laiku svētku darbība no kultūras nama telpām pārviedās uz āru, kur savus priekšnesumus sniedza novada folkloras kopas „Vīraksne” un „Lakāči”, apņēmīgi sevi pieteica Krustpils pamatskolas bērnu kapela. Pēc tam viņus nomainīja līnijedeju grupa no Kūkām.

Paralēli Krustpils pagasta bibliotēkā bija tikšanās ar rakstnieci Skaidrīti Gailiti. Rakstniece dalījās atmiņās par daiļdarbu tapšanu, paverot mazāk zināmas aizkulīses.

Svētku vakara daļu ievadīja Krustpils pagasta amatierteātra „Savējie” izrāde „Skaistuma sacensības”. Komiskā formā tika atspoguļotas mūsdienu sabiedrības realitātes – aktīvas sabiedriskās darbības imitācija, dziļšās pēc viltus standartiem.

Tad sekoja svētku centrālais pasākums – novada pašdarbības kolektīvu lielkoncerts. Svinīgais, komiskais, liriskais – viss bija savijies vienā grodā pavedienā, ko pasākuma vadītāji Inita Beinaroviča un Olegs Vaivods izvija cauri visam koncertam, emocionālo virsotni sasniedzot ar Krustpils pagasta jauktā ansambļa „Krustpilieši” noslēguma dziesmu „Laiks mīlēt”. Tāpat skatītājus priecēja Atašenes tautas deju kolektīvs „Zvirbuli”, Kūku sieviešu vokālais ansamblis „Minima” un vidējās paudzes tautas deju kolektīvs „Zilāniets”, Mežāres sieviešu vokālais ansamblis un duets „Gunāri”, Antūžu jauniešu deju kolektīvs, sieviešu vokālais ansamblis „Medņu meitenes” un Variešu jauniešu teatralizēto deju studijas pārstāvji, Vipes

sieviešu vokālais ansamblis.

Pēc koncerta novada vadība pateicās par sniegtajiem priekšnesumiem, vēlot sekmes tālākajā radošajā darbībā. Tā pasākums sasniedza savu intrīgējošāko daļu – nākamo novada svētku rīkotāju izlozi. Tajā ar kādas meitenītes palīdzību noskaidroja, kurš no četriem atlikušajiem pagastiem nākamgad uzņems pasākumu.

Un tā – 3. Krustpils novada svētki 2012. gadā notiks Variešu pagastā.

Un vēlreiz pateicība Krustpils pagasta pārvaldes vadītāji Andrai Muncei, Krustpils pagasta kultūras nama vadītāji Anitai Ozoliņai un visiem, kas viņām palīdzēja tik labi noorganizēt un vadīt novada svētkus.

Spodris Bērziņš

NOVADA SVĒTKI. IEDZĪVOTĀJU DOMAS

Visi aptaujātie par iespaidiem vienbalsīgi atzina Krustpils pagasta pārvaldes vadītājas A. Munces un Krustpils pagasta kultūras nama vadītājas A. Ozoliņas ie-guldījumu un pūles, lai svētki izdots. Viņām kā faktiskajām darbu organizatorēm tiešām nav ko pārmest, bija atradušas kopēju valodu ar pārējo novada pagastu kultūras namu vadītājām, visi bija atveduši uz Spuņģēniem to labāko, ar ko katrs esam bagāti. Priekšnesumi bija līmenī, bija amatnieki un sīkražotāji, cik jau viņus mūsu novadā var atrast, bija tirgotāji ar karstajam laikam piemērotiem atspirdzinājumiem un vēl citi entuziasti un novada patrioti, kuri vēlējās, lai svētki izdots, būtu interesanti un daudzveidīgi.

Tomēr, kā teicis latviešu dzejnieks Rainis, pašapmierinātābā tāda īsta pamata nav. No malas paskatoties, tāda Krustpils

novada pašdarbnieku ballīte vien bija. Tie paši cilvēki uzstājās uz skatuves, tie paši sēdēja skatītāju zālē. Kur tad bija novadā dzīvojošā „tauta”, kuras priezināšanai šie svētki bija domāti? Tās bija tik maz, ka pašu mākslinieku vidū nemaz nevarēja pamani! Daži aptaujātie kā galveno iemeslu tautas iztrūkumam minēja svētkiem neveiksmīgi izvēlēto dienu. Vairums gan tam nepiekrita, iebilstot, ka pilsētā notiekošais autokross novada svētkiem atrāva pārsvārā tuvāko pagastu jauniešus. Gados vecākā publīka šajos svētkos vienkārši nevarēja nokļūt. Ieteikumi nākamo novada svētku orgkomitejai bija šādi:

1. svētku dienā palaist lielo novada autobusu, lai brauc rīnķi pa visiem pagastiem pēc noteikta grafika. Cilvēki varēs izvēlēties, uz kādu koncertu braukt, varēs ērti aizbraukt un ērti tikt atpakaļ mājās.

2. Padomāt, vai nebūtu lietderīgi apvienot novada svētkus ar novada sporta svētkiem.

3. Pēc koncertiem un pasākumiem sākot kārtīgu zaļumballi ar nopietnu loteriju.

4. Vairākiem aptaujātajiem bija patikusi izsole, labi, atraktīvi vadītāji, bet izsolāmās mantas kā bērnudārzam, bija ieteikums izsolit vērtīgākas lietas un ar to sarakstu jau iepriekš iepazīstīnāt potenciālos solīt gribētājus, piemēram, ar novada avīzes palīdzību, tad arī interesenti būs nopietnāki.

5. Alus telti ar kausu bezmaksas alus apmaiņā pret ieejas bileti daži gribēja (es gan strīdējos pret šo domu – šoferus un nedzērājus diskriminēsim, turklāt ieeja ir bez maksas).

Šādas apmēram bija vēlmes, ko nācās dzirdēt. Varbūt nākamo svētku orgkomiteja tajās atradīs kādu „zelta graudu”, kas palīdzētos tos padarīt par īstiem novada iedzīvotāju svētkiem.

*Labos vārdus un kritiku uzklasīja
O. Stalidzāns*

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Aktualitātes par ERAF projektu „Antūžu speciālās internātpamatiskolas infrastruktūras un aprīkojuma uzlabošana” (līg.Nr.2010/0127/3DP/3.1.3.3.1/10/IPIA/VIAA/001)

Krustpils novada Variešu pagastā Antūžu ciemā turpinās ERAF projekta „Antūžu speciālās internātpamatiskolas infrastruktūras un aprīkojuma uzlabošana”, proj.Nr. 2010/0127/3DP/3.1.3.3.1/10/IPIA/VIAA/001, īstenošana.

Atbilstoši atklātā konkursa KNP/2011/3/ERAF rezultātiem 2011. gada 31. martā starp Krustpils novada pašvaldību un SIA „Pristis” tika parakstīts ligums par videonovērošanas sistēmas piegādi un uzstādīšanu Antūžu speciālajā internātpamatiskolā par kopējo summu 23 915,46 LVL.

Projekta kopējās attiecīnāmās izmaksas sastāda LVL 98000,00, no tiem ERAF fonda finansējums - LVL 83300,00, valsts budžeta dotācija pašvaldībām - LVL 2940,00 un pašvaldības budžeta finansējums - LVL 11760,00. Projekta realizācijas laiks ir no 2010. gada 18. jūnija līdz 2011. gada 17. jūnijam.

*Informāciju sagatavoja T.Latiševa,
Plānošanas un attīstības nodalas projektu koordinatore*

Jēkabpilī

APSTIPRINĀTI
ar Krustpils novada domes
25.05.2011. sēdes lēmumu
(protokols Nr. 8., 53.p.)

**Krustpils novada pašvaldības saistošie
noteikumi Nr.2011/10**

**„Grozījumi 23.02.2011. saistošajos noteikumos
Nr.2011/2**

„NODEVA PAR BŪVATLĀUJAS SANEMŠANU”

Izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām”
14.panta pirmās daļas 3.punktu, likuma „Par nodokliem
un nodevām” 12.panta pirmās daļas 10.punktu

Izdarīt Krustpils novada pašvaldības 2011.gada 23.februāra saistošajos noteikumos Nr.2011/2 „Nodeva par būvatlāujas sanemšanu” šādus grozījumus:

1. Izslēgt 1.punkta iekavās tekstu „(saistītie noteikumi piemērojami arī to novadu, kuri deleģējuši ar būvniecības pārzināšanu un kontroli saistītas funkcijas Krustpils novada pašvaldībai, teritorijās).”

2. Izslēgt 4.1.1 un 4.2.1.apakšpunktu.

Domes priekšsēdētājs K.Pabērzs

25.05.2011.

Jēkabpilī

APSTIPRINĀTS
ar Krustpils novada domes
25.05.2011. sēdes lēmumu
(protokols Nr. 8., 53.p.)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

**Krustpils novada pašvaldības saistošie
noteikumi Nr.2011/10**

**„Grozījumi 23.02.2011. saistošajos noteikumos
Nr.2011/2**

„NODEVA PAR BŪVATLĀUJAS SANEMŠANU”

Sadalas nosaukums	Sadalas paskaidrojums
1. Projekta nepieciešamības pamatojums	Saistošo noteikumu grozījumi nepieciešami saskaņā ar Ministru kabineta 28.06.2005. noteikumiem Nr.480 „Noteikumi par kārtību, kādā pašvaldības var uzlikt pašvaldību nodevās”, kuros ir noteikts, ka nodevas likmē par būvatlāujas sanemšanu ietver izmaksas, kas būvēti rodas būvprojekta saskaņošanas laikā – būvprojekta saskaņošana, nepieciešamo dokumentu sagatavošana un izsniegšana, kā arī citas ar būvprojekta saskaņošanu saistītās darbības, līdz ar to visas izmaksas, kas rodas atkārtotā izskatīšanā, ir ietveramas pie pirmsreizējas būvatlāujas sanemšanas. Būvatlāujas terminā pagarināšanas gadījumā nebūtu lietderīgi piemērot. Saskaņā ar VARAM 06.05.2011. sniegtu atzinumu, izslēdzams saistošo noteikumu 4.1.1 un 4.2.1.apakšpunktus.
2. Šī projekta satura izklāsts	Izdarīt grozījumus saistošo noteikumu 14.1.1 un 4.2.1.apakšpunktā, saistošo noteikumu 1.punktā, svītrot norādī, ka attiecīgie saistošie noteikumi ir spēkā citu pašvaldību administratīvās teritorijās.
3. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz pašvaldības budžetu	Saistošo noteikumu projekta īstenošana neietekmē pašvaldības budžetu.
4. Informācija par plānoto projekta ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā	Nav attiecīnāms
5. Informācija par administratīvajām procedūrām	Līdzšinējā kārtība netiek mainīta.
6. Informācija par konsultācijām ar privātpersonām	Saistošo noteikumu izstrādē nav nepieciešama konsultēšanās ar privātpersonām, jo tie neierobežo sabiedrības intereses, bet gan paredz pašvaldības institucionālās sistēmas un darbības pilneidošanu atbilstoši augstākstāvošu normatīvo aktu tiesību normām. Saistošo noteikumu projekts un paskaidrojumu raksts ievietots www.krustpils.lv .

Domes priekšsēdētājs K.Pabērzs

**KRUSTPILS
NOVADNIEKS**

**Turpinās Eiropas Sociālā fonda projekta
„Būvinženiera piesaiste Krustpils novada
pašvaldībā administratīvās kapacitātes
paaugstināšanai”, proj. Nr. 1DP/1.5.3.1.0/10/
IPIA/VRAA/107/044, īstenošana.**

Krustpils novada pašvaldībā bija iepazīties ar Krustpils novada ES struktūrfondu projektu portfeli 2011. gadam, apseket skolas, bērnudārzus, kultūras namus u.c. pašvaldības īpašumā vai valdījumā nodoto īpašumu, novērtēt remontdarbu nepieciešamību un noteikt būvdarbu apjomus, kā arī organizēt un protokolēt būvdarbu vadības

Būvinženiera pirmie darbi no-

vada pašvaldībā bija iepazīties ar Krustpils novada ES struktūrfondu projektu portfeli 2011. gadam, apseket skolas, bērnudārzus, kultūras namus u.c. pašvaldības īpašumā vai valdījumā nodoto īpašumu, novērtēt remontdarbu nepieciešamību un noteikt būvdarbu apjomus, kā arī organizēt un protokolēt būvdarbu vadības

apsriedes. Šī projekta ietvaros piesaistītais speciālists - būvinženieris, pildot savus tiešos pienākumus, regulāri veiks būvobjektu apskati, kontrolēs būvdarbu izpildi saskaņā ar būvdarbu līguma nosacījumiem, sekos objekta būvdarbu izpildei, piedalīties būvju pieņemšanas komisijās, kā arī veiks citus pienākumus saskaņā ar noslēgto līgumu.

Projekts tiek īstenošs no 2010. gada 10. novembra līdz 2013. gada 28. februārim. Projekta kopējās attiecīnāmās izmaksas ir 17 218,00 LVL, ko veido 100% Eiropas Sociālā fonda finansējums.

Leguldījums Tavā nākotnē!

*Informāciju sagatavoja
T.Latiševa, Plānošanas un
attīstības nodalas projektu
koordinatore*

CIEŅĪJAMIE KRUSTPILS NOVADA IEDZĪVOTĀJI!

Valsts zemes dienesta Nekustamā īpašuma formēšanas departamenta Zemes reformas procesu daļa ir sagatavojusi informāciju par nosacījumiem, pēc kuriem Valsts zemes dienests, sākot ar 2011.gada 1.jūniju, pieņems iesniegumus no lauku zemes izpircējiem par lēmuma pieņemšanu zemes piešķiršanā īpašumā par samaksu.

Lai jūsu novada cilvēki varētu

iegūt pieejamu informāciju un līdz galam sakārtot savus zemes jautājumus, ļoti lūdzam rast iespēju publīcēt Valsts zemes dienesta sagatavoto informāciju, ievietojot kādā no vietējiem/novadu laikrakstiem, ievietojot pašvaldības interneta mājas lapā, kā arī izvietojot novada un pagastu ēkās uz informācijas stenda.

Pievienojam klāt bukletu izpir-

cējiem, kuru mēs izvietosim kā pieejamu informāciju savos Klientu apkalošanas stendos un kuru arī jūs varat izmantot zemes izpirkšanas procesa veicināšanai jūsu novadā.

*Ingrīda Birkova,
Valsts zemes dienesta
Zemgales reģionālās nodalas
vadītāja*

NEZAUDĒ SERTIFIKĀTUS!

Kontaktinformācija

Atrašanā vieta	Tālrunis	E-pasts
Lielgabala reģionālās nodalas Klientu apkalošanas centrs		
Rēzekne, Atbrīvošanas aleja 88, LV-4601	64628487, 64628488	kac_rezekne@vzd.gov.lv
Ludza, Stacijas ielā 44, LV-5780	63707046, 63707053	kac_ludza@vzd.gov.lv
Preiļi, Līmuzīnā ielā 1, LV-5301	63322738, 63307493	kac_preiļi@vzd.gov.lv
Daugavpils, Rīgas ielā 18, LV-5401	63407132, 63407136	kac_daugavpils@vzd.gov.lv
Krāslava, Rīgas ielā 116, LV-5600	63622996, 63681794	kac_krāslava@vzd.gov.lv
Kurzemes reģionālās nodalas Klientu apkalošanas centrs		
Liepāja, Grāndu ielā 27/29, LV-3401	63480670, 63489841	kac_liepāja@vzd.gov.lv
Salaspils, Pāles ielā 16, LV-3801	63482393	kac_salaspils@vzd.gov.lv
Kuldīga, Pārējais laukums 2, LV-3300	6382669, 6382670	kac_kuldīga@vzd.gov.lv
Talsi, Kauru ielā 7, LV-3201	63237601, 63233261	kac_talsi@vzd.gov.lv
Ventspils, Vassu ielā 10, LV-3601	63629615, 63620851	kac_ventsipils@vzd.gov.lv
Zemgales reģionālās nodalas Klientu apkalošanas centrs		
Alūksne, Pāle ielā 16, LV-4301	64324129	kac_alkusne@vzd.gov.lv
Balvi, Tautas ielā 1, LV-3501	641 507 017	kac_balvi@vzd.gov.lv
Cēsis, Majoru ielā 1, LV-4100	64124673	kac_cesis@vzd.gov.lv
Gulbenē, Rīgas ielā 21, LV-4401	64471282	kac_gulbenē@vzd.gov.lv
Limbazis, Rīgas ielā 16, LV-4001	64022449, 64070417	kac_limbazi@vzd.gov.lv
Madona, Tīgus ielā 3, LV-4801	64822473	kac_madona@vzd.gov.lv
Valmiera, Rīgas ielā 22, LV-4700	64725997	kac_valmiera@vzd.gov.lv
Valmiera, Rīgas ielā 47, LV-4700	64231795, 64207664	kac_valmiera@vzd.gov.lv
Zemgales reģionālās nodalas Klientu apkalošanas centrs		
Bauska, Uzvaras ielā 1, LV-3900	63927131, 63927132	kac_bauska@vzd.gov.lv
Dobele, Muhuču ielā 16, LV-3701	63723276, 63723271	kac_dobele@vzd.gov.lv
Jelgava, Akademijas ielā 19, LV-3001	63012107, 63010153	kac_jelgava@vzd.gov.lv
Jekabpils, Rīgas ielā 9, LV-5202	63507240, 63507253	kac_jeckabpils@vzd.gov.lv
Aizkraukle, Spīdolas ielā 9, LV-5101	65133834, 65133824	kac_aizkraukle@vzd.gov.lv
Rīgas reģionālās nodalas Klientu apkalošanas centrs		
Rīga, Purvciema ielā 14, LV-1050	67038480	kac_riga@vzd.gov.lv
Ogre, Bērnu ielā 48, LV-5001	65021729, 65035740	kac_orege@vzd.gov.lv
Jūrmala, Ediņburga prospektā 75, LV-2010	67554517	kac_jurmala@vzd.gov.lv
Tukums, Pāle ielā 15, LV-3101	63107414, 63107409	kac_tukums@vzd.gov.lv

ATSKATS UZ KRUSTPILS NOVADA DOMES JŪNIJA SĒDI

Sēdē piedalījās 13 deputāti (izņemot Valdi Ozoliņu un Kārli Staru – abi nepiedalījās attaisnojošu iemeslu dēļ).

Kopumā izskatīti 56 jautājumi.

Tika pieņemti grozījumi Krustpils novada pašvaldības budžetā. Pienemti 7 lēmumi par zemes vienības iznomāšanu, 9 lēmumi par zemes gabala atdalīšanu, nosaukuma piešķiršanu un zemes lietošanas mērķa noteikšanu, 3 lēmumi par dzīvojamās platības piešķiršanu.

Tālāk aplūkoti būtiskākie jautājumi.

Par dotācijas piešķiršanu Zivju resursu aizsardzības biedrībai. Dome izskatīja biedrības ie sniegumu piešķirt finanšu līdzekļus, nodrošinot regulāru zivju resursu kontroli Laukezerā, Marin zejas un Baļotes ezeros, kā arī Krustpils novadam piekrītošajā Daugavas un Aiviekstes daļā. Pašlaik tiek sagatavots līgums ar minēto biedrību par uzraudzības veikšanu, piešķirot 300 latu. Atkarībā no nepieciešamības minēto summu varēs palielināt. Biedrības efektīvai darbībai ne pieciešams iedzīvotāju atbalsts, ziņojot par pamanītajām neliku-

mībām. Biedrības adrese – Ozolu iela 5a, Jēkabpils, tālrunis 26706059.

Par Krustpils novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem Nr. 2011/13 „Par ēdināšanas pabalsta piešķiršanu vispārizglītojošo skolu audzēkiem, kuru dzīvesvieta deklarēta Krustpils novada teritorijā”. Noteikumi paredz, ka pašvaldība turpmāk segs 50% no skolēnu ēdināšanas izdevumiem (pusdienām), pie tam pabalsta summa nepārsniegs 50 santīmu dienā. To nodrošinās, pirms attiecīgā mēneša pagastu pārvaldēs izsniedzot skolēnu vecākiem pa mēneša datumiem sadalītus talonus. Saņemot mēneša beigās no ēdināšanas pabalpojuma sniedzēja izlietotos talonus, pašvaldība apmaksās savu daļu. Tādā veidā tiks nodrošināts izmaksu caurspīdīgums, atsakoties no situācijas, kad pašvaldības pa tiešo finansēja skolu pavārus, kas no likumdošanas viedokļa ir nepieņemami. Krustpils novads ir viens no nedaudzajiem Latvijā, kas var atlau ties izlīdzēt skolēnu vecākiem ar pabalstiem, kamēr vairumā pašvaldību vecākiem ēdināšanas

pakalpojumi jāapmaksā pilnībā. Lēmuma pieņemšanas gaitā deputāte Dace Broka balsoja „pret”, iepriekš debatēs atsau coties uz to, ka ar talonu ieviešanu vien tiek radīta lieka birokrātija. Tomēr pārējie klātesošie 12 deputāti, vienbalsīgi balsojot par šo lēmumu, uzskata talonu ieviešanu par attaisnojošu dokumentu šī ēdināšanas pakalpojuma pabalsta piešķiršanai.

Par Krustpils novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem Nr. 2011/14 „Grozījumi 2010. gada 24. novembra saistošajos noteikumos Nr. 2010/34 „Par Krustpils novada sociālajiem pabalstiem”. Grozījumi noteikumos paredz, ka trūcīgajām ģimenēm, kas saņem GMI pabalstu, bērnudārza audzēkņu (1,5 – 5 gadi) ēdināšanas izdevumi tiks pilnībā segti un izrēķināti no GMI pabalsta. Tāpat trūcīgajām ģimenēm, kas saņem GMI pabalstu, vispārizglītojošo skolu audzēkņiem no minētā pabalsta tiks segti 50 % no ēdināšanas izdevumiem (otrus 50% segs no pašvaldības budžeta). Tā kā jaunie saistošie noteikumi par skolēnu ēdināšanas pabalstu paredz finansēt 50%

apmērā, attiecīgais punkts no saistošajiem noteikumiem par sociālajiem pabalstiem attiecībā uz mazturīgājām ģimenēm tiek izņemts.

Par Krustpils novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem Nr. 2011/15 „Grozījumi 2010. gada 17. marta saistošajos noteikumos Nr. 2010/6 „Par materiālo palīdzību Krustpils novada pašvaldībā”. Grozījumu mērķis – nodrošināt lielāku finansiālu palīdzību personai, kas uzņemas apbedīšanu un saņem nepietiekošu sociālā nodrošinājuma pabalstu vai pensiju, tā nodrošinot 150 latu pabalstu.

Par Antūžu speciālās internātpamatiskolas audzēkņu finansiālu atbalstu. Analizējot iepriekš radušos saraksti par audzēkņu apbalvošanas stratēģiju, Krustpils novada pašvaldība nonāca pie slēdzienu, ka nepieciešams rast iespēju atbalstīt arī pašvaldības teritorijā esošo speciālās internātpamatiskolas audzēkņus. Līdz ar to dome nolēma atbalstīt speciālās internātpamatiskolas audzēkņus, kas piedalījušies reģiona un valsts mēroga speciālo internātpamatiskolu konkursos un

guvuši atzinību, piešķirot dāvanu kartes.

Par infrastruktūras projektiem. ERAF projekta „Ūdenssaimniecības attīstība Jēkabpils rajona pansionātam” priekšfinansēšanai dome piešķīra 37 000 latu, ko pēc projekta realizācijas atgriezīs novada budžetā.

ERAF projekta „Ūdenssaimniecības attīstība Vīpes pagasta Vīpes ciemā” realizācijai papildus piešķīrti 650 lati. Tas darīts, nēmot vērā tehniskā projekta izmaiņu nepieciešamību.

Par finansiālo atbalstu amatniecības centram „Māzers”. Dome nolēma piešķirt 594 latus amatniecības centram „Māzers” bērnu vasaras nometnes (dienas nometne) organizēšanai no 1. līdz 5. augustam. Nometnes ietvaros paredzētas bērnu apmācības zīda apleznošanā, kokamatniecībā, papīra plastikas nodarbības. Krustpils novada pašvaldības bērniem nometne ir bez maksas, bērniem no citām pašvaldībām – dalības maksa nometnē 1 lats dienā.

**Spodris Bērziņš,
sabiedrisko attiecību
speciālists**

NEZAUDĒ IESPĒJU IEGŪT ĪPAŠUMĀ ZEMI!

Saskaņā ar VZD rīcībā esošo informāciju apmēram 172 personas lauku apvidos VZD Zemgales reģionālajā nodaļā (skat. attēlu) līdz 2010.gada 31.augustam nebija iesniegušas iesniegumu lēmuma pieņemšanai par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu.

VZD informē, ka sakarā ar pieņemtajiem likuma grozījumiem no 2011.gada 1.jūnija gan lauku zemes, gan pilsētas zemes izpircēji, kuri nav paspējuši noslēgt zemes izpirkuma ligumu ar Latvijas Hipotēku un zemes banku, to varēs izdarīt līdz 2011.gada 30.decembrim.

Lēmumu par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu varēs saņemt lauku zemes izpircēji, kuri līdz 2008.gada 1.septembrim bija pārskaitījuši privatizācijas sertifikātus par īpašumā iegūstamo zemi un līdz 2010.gada 31.augustam bija iesnieguši izpirkšanai pieprasītās zemes robežu plānu Kadastrā, bet nebija iesnieguši iesniegumu VZD reģionālajā nodaļā.

Lai varētu saņemt lēmumu par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu, lauku zemes izpircējiem laika periodā no 2011.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 31.augustam jāiesniedz iesniegums lēmuma pieņemšanai VZD Zemgales reģionālajā nodaļā. Iesniegumam ir jāpievieno mežaudzes novērtējums, ja uz izpērkamās zemes atrodas mežaudze. Mežaudzes novērtēšana ir maksas pakalpojums, kuru var pasūtīt Vēlētās meža dienestā.

Ja uz izpērkamās lauku zemes atrodas būves, iesniegumam jāpievieno arī dokumenti, kas apliecinā

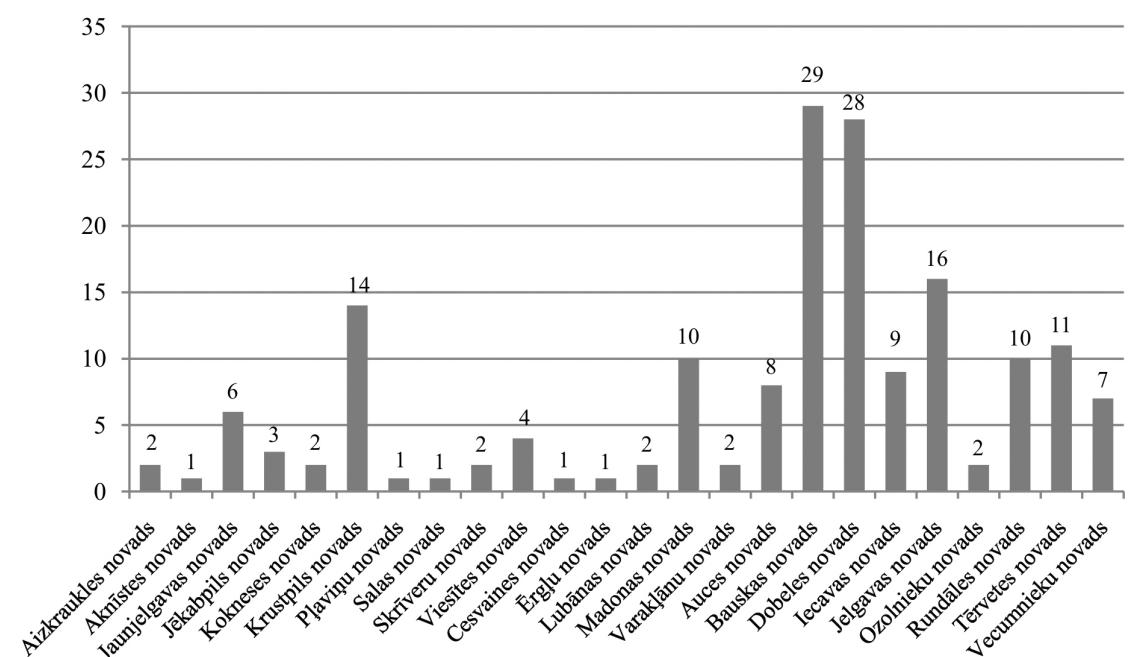
būves piederību izpircējam (piemēram, akts par būves nodošanu ekspluatācijā vai pirkuma, dāvinājuma līgums u.c.) vai arī attiecīgās pašvaldības izziņa, ja uz izpērkamās zemes atrodas būves ar nenoskaidrotu piederību.

Par koplietošanā esošu lauku zemi varēs iesniegt iesniegumu vienīgi gadījumos, ja neviens no attiecīgajiem koplietošajiem iepriekš - līdz 2010.gada 31.augustam, nebija iesniedzis iesniegumu attiecīgās lauku zemes domājamās daļas izpirkšanai.

Iesniegumu lēmuma pieņemšanai par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu varēs iesniegt arī zemes izpircēji, kuri ir noslēguši zemes nomas līgumu ar pašvaldību vai kuriem izbeigtas zemes pastāvīgas lietošanas tiesības, ja viņi noteiktajos termiņos bija pārskaitījuši privatizācijas sertifikātus un reģistrējuši zemes robežu plānu Kadastrā, bet nebija iesnieguši iesniegumu VZD reģionālajā nodaļā.

Iesniegumu par lēmumu par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu varēs iesniegt arī tie lauku zemes izpircēji, kuriem pašvaldība ir izbeiguši zemes lietošanas tiesības, kā arī tie, ar kuriem pašvaldība ir noslēguši zemes nomas līgumu par lietošanā piešķirtās zemes nomu.

Lēmumu par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu varēs saņemt pilsētu zemes izpircēji - dzīvojamo ēku īpašniekiem vai augļu dārzu lietotājiem, kuriem zeme pilsētās piešķirta lietošanā ar apbūves tiesībām, kuri līdz 2008.gada

Attēls. Personu skaits, kam jāiesniedz iesniegums līdz 31.08.2011. par lēmuma pieņemšanu par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu Zemgales reģionālajā nodaļā.

1.septembrim bija iesnieguši VZD apliecinājumu par priekšapmaksas veikšanu privatizācijas sertifikātos un līdz 2009.gada 31.augustam

bija reģistrējuši zemes robežu plānu Kadastrā, bet nebija iesnieguši iesniegumu VZD reģionālajā nodaļā no 2011.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 31.augustam jāiesniedz iesniegums lēmuma pieņemšanai attiecīgajā pilsētas zemes komisijā.

Lauku apvidus un pilsētu zemes izpircējiem, kuri līdz 2011.gada 31.augustam būs iesnieguši iesniegumu VZD reģionālajā nodaļā vai pilsētas zemes komisijā lēmuma pieņemšanai par

zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu, pēc lēmuma saņemšanas ir jānoslēdz līgums ar Latvijas Hipotēku un zemes banku par zemes izpirkšanu ne vēlāk kā līdz 2011.gada 30.decembrim.

Zemes izpirkšanas līgumu ar Latvijas Hipotēku un zemes banku līdz 2011.gada 30.decembrim ir tiesīgi noslēgt arī tie zemes izpircēji, kuriem jau pieņemti lēmumi par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu, kā arī tie zemes izpircēji, kuriem VZD izsniegtajā lēmumā par zemes piešķiršanu īpašumā par samaksu norādīts, ka zemes izpirkuma līgums ar Latvijas Hipotēku un zemes banku bija jānoslēdz trīs

mēnešu laikā pēc lēmuma saņemšanas vai norādīts cits termiņš.

Neviens no iepriekš minētajiem termiņiem neattiecas uz bijušajiem zemes īpašniekiem vai viņu mantiniekiem, kuriem pēc uzmērīšanas platība ir lielāka par to zemes platību, uz kuru atjaunojamas īpašuma tiesības. Šajā gadījumā nav termiņu ierobežojumu zemes izpirkšanai.

Plašāku informāciju par pilsētas zemes izpirkšanu varat saņemt attiecīgajā pilsētas domē.

Par lauku zemes izpirkšanu jautājet VZD klientu apkalošanas konsultantam. Klientu apkalošanas centru darba laiku atradīsiet VZD mājaslapā www.vzd.gov.lv sadaļā Kontakti.

EKSPLUATĀCIJĀ NODOD ATKRITUMU SAVĀKŠANAS POLIGONU “DZIĻĀ VĀDA”

Pagājušās nedēļas nogalē ekspluatācijā tika nodots Vidusdaugavas sadzīves atkritumu savākšanas polgons “Dziļā vāda”. Svinīgajā pasākumā piedalījās arī vides aizsardzības un regionālās attīstības ministrs Raimonds Vējonis.

Pasākumā Vidusdaugavas reģiona pilsētu un novadu pašvaldību pārstāvji SIA Vidusdaugavas SPAAO valdes loceklis Jānis Daģis dāvāja dažādus simboliskus priekšmetus un laba vēlējumus turpmākajā darbā. Poligona vadītājs dāvanā saņēma telpaugus, košumkrūmus, ziedus, gleznu, lāpstu, jāņuzlēm rotātu slotu, māla kausu un citas dāvanas. Apdāvināti tika arī Vides ministrijas pārstāvji.

Visu vēlējums bija, lai darbi šeit rit raiti un tarifi ir draudzīgi pašvaldībām. Tomēr speciālistu prognozes iedzīvotājiem nav iepriecinošas.

“Turpmāk par atkritumu savākšanu un šķirošanu maksāsim vismaz par 30 procentiem dārgāk,” svētku uzrunā sačīja SIA “Jēkabpils pakalpojumi” direktors Gunārs Spalis.

“Tas nozīmē, ka būs jāveic no pietns informatīvs darbs, lai izglītotu sabiedrību, cik svarīgi vides saglabāšanā ir šķirot un pareizi saglabāt sadzīves atkritumus, pretejā gadījumā pilsētai tuvējie meži būs pilni ar atkritumu maisiem,” prognozēja Jēkabpils domes priekšsēdētājs Leonīds Salcevičs.

Svinīgajā pasākumā ieradās arī dāmu trijotne no Pļaviņu kultūras centra, kas aplīgoja poligona saimniekus un viena no meitām dāvāja vainadziņu ministram Raimondam Vējonim un griezās ar to jautrā dejā. Par mūziku un līksmu garu gādāja kapela no Salas novada.

Saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas valsts plānu 2006.–2012. gadam valsts tika iedalīta 10 atkritumu apsaimniekošanas reģionos.

Viens no tiem ir Vidusdaugavas atkritumu apsaimniekošanas reģions, kurš atrodas Latvijas centrālajā un dienvidu daļā, kuru šķērso Daugava.

Reģionā ir iekļauts bijušais Aizkraukles un Jēkabpils rajons, kā arī daļa Madonas rajona, tajā skaitā astoņas pilsētas – Aizkraukle, Aknīste, Jaunjelgava, Jēkabpils, Pļaviņas, Madona, Varakļāni un Viesīte.

Reģiona kopējā platība ir 8028 kvadrātkilometri jeb apmēram 12,4 procenti no valsts kopējās teritorijas un tas aptver 130,38 tūkstošus iedzīvotāju, no kuriem 44,8 procenti dzīvo pilsētās, bet 55,2 procenti – lauku teritorijās.

ES Kohēzijas fonda līdzfinansētais projekts “Sadzīves atkritumu poligona “Dziļā vāda” būvniecība Mežāres pagastā” ir viens no pēdējiem vērienīgākajiem ieguldījumiem atkritumu saimniecības sakārtošanā. Līdz ar poligona “Dziļā vāda” nodošanu ekspluatācijā ES standartiem atbilstoši poligoni aptvers visu valsts teritoriju. Projekta finanšu, tehniskās un administratīvās vadības uzraudzību nodrošina Vides aizsardzības un regionālās attīstības ministrija.

“Šis ir pēdējais sadzīves atkritumu poligons, kas tiek nodots ekspluatācijā. Diemžēl Madonas pašvaldības vadības neizlēmības dēļ process ir ieildzis par diviem gadiem, jo poligonus nodot vajadzēja jau 2009.gadā. Tas rada sarežģījumus sadarbībā ar Eiropas Savienību, taču ceram tikt galā bez soda sankcijām,” sačīja Raimonds Vējonis.

Projekts paredzēja jauna reģionālā sadzīves atkritumu poligona būvniecību Krustpils novada Mežāres pagastā un papildu infrastruktūras izveidi, kas nodrošinās tās efektīvu darbību. Kā papildu infrastruktūra tiek definēti šādi jauni objekti: atkritumu šķirošanas stacija Jēkabpili, atkritumu šķirošanas/pārkraušanas stacijas Aizkrauklē un Madonā, kā arī kompostēšanas laukums Madonas novada “Lindēs”.

SIA Vidusdaugavas SPAAO valdes loceklis Jānis Daģis informē: «Patlaban tehnoloģiju uzstādīšanas stadijā ir Jēkabpils šķirošanas stacija, savukārt Madonā būvniecība rit pilnā sparā, bet Aizkrauklē darbi tūlīt sāksies. Projekta noslēgums plānots septembrī. Iepirkumu stadijā ir arī projektā iekļauto tehnoloģiju un speciālā transporta iegāde.»

Diemžēl Vidusdaugavas atkritumu apsaimniekošanas reģionā ir vāji attīstīts dalito atkritumu savākšanas punktu tīkls. Piemēram, Madonā šādu punktu nav vispār, Aizkrauklē ļoti maz. Vienīgi Jēkabpili ir pieejami dalito atkritumu savākšanas punkti. J. Daģis uzskata, ka

Poligona atklāšanā lento pārgrieza vides aizsardzības un regionālās attīstības ministrs Raimonds Vējonis (centrā), Krustpils novada pašvaldības priekšsēdētājs Kārlis Pabērzs un SIA Vidusdaugavas SPAAO valdes loceklis Jānis Daģis.

veiksmīgai minētā projekta darbībai ir nepieciešams uzlabot dalito atkritumu nodošanas iespējas pilsētās un lauku teritorijās, jo tikai tad var nopietni runāt par kopējā noglabājamo atkritumu apjoma samazināšanu, kas ir viens no primārajiem šī projekta uzdevumiem. Arī iedzīvotāji izrāda interesi par atkritumu šķirošanu, taču pagaidām viņiem tādas iespējas nav. Vienīgi pēc šķirošanas staciju nodošanas Madonā un Aizkrauklē situācija uzlabosies – šķiroto atkritumus varēs vest tieši uz šīm stacijām un nodot bez maksas. Viens no noglabājamo atkritumu apjoma samazināšanas instrumentiem ir kompostēšanas laukumu izveide, kuros tiek kompostēti visi bioloģiskie atkritumi, tajā skaitā koku zari, lapas un noplautā zāle. Komposts vēlāk tiek izmantots pilsētas labiekārtošanā un zaļo zonu pilnveidošanā, noglabāto atkritumu slāņu pārklāšanai poligonā.

Sadzīves atkritumu poligona “Dziļā vāda” būvniecības kopējās izmaksas ir 14 002 768,84 LVL, t.sk. attiecīnāmās izmaksas ir 10 687 177,98 LVL, no tām: Kohēzijas fonda līdzfinansējums - 9 084

Svinīgajā pasākumā skanēja dziesmas, valdīja jautrība un dejā griezās gan ministrs, gan citi pasākuma apmeklētāji.

101,28 LVL, saņēmēja līdzfinansējums 1 603 076,70 LVL.

dernākajām tehnoloģijām sadzīves atkritumu apsaimniekošanā.

J. Daģis sačīja, ka pirmās saudzīves atkritumu kravas poligons saņems augusta vidū vai septembrī. Poligons ir nodrošināts ar vismo-

Sandra Mikanovska,
Veltas Berges foto
(“Jaunais Vēstnesis”)

KRUSTPILIEŠI CĪNĀS PAR LABĀKU LATVIJU

Tie novada iedzīvotāji, kuri piedalījās “oligarhu bērēs” Rīgā, pamanīja vienu no dedzīgākajiem labākas Latvijas idejas aizstāvjiem ar nu jau legendāro plakātu (Latvija trīs zirnekļu tīklos) rokās - krustpilieti Tālis Sala. “Krustpils Novadnieks”, kā ierasts, vienmēr ir atvērts jebkurai domai, kas aicina uz mūsu dzīves uzlabošanu, sevišķi, ja tā nāk no tīras sirds un tai ir plašs novada iedzīvotāju atbalsts. Tāpēc izšķīrāmies par T. Salas kunga atklātās vēstules publicēšanu. Jāatzīst, ka viņa rīcība ir visai ekstremāla, bet ja tā būs “dzirkstele”, kas aizdezinās mūsu samierināšanos, tad tā būs tā vērta.

Atzinības krusta kavaliera Tāļa Salas atklāta vēstule

Ordeņu kapitolam, Latvijas valsts presidentam, Saeimai un visiem plašsaziņas līdzekļiem (medijiem)

Es, Tālis Sala - Atzinības krusta kavalieris, no brīvas gribas un tīras sirds, ar visu atbildību un nelokāmu pārliecību paziņoju:

No šī paziņojuma parakstīšanas

brīza atsakos no man 2009.gada 12.oktobri ar Ordena kapitula lēmumu piešķirtā Latvijas valsts apbalvojuma Atzinības krusta (V. Šķira) un augstā ordeņa kavaliera goda. Ar šo apņemšanos savas ģimenes, bērnu un mazbērnu, savas tautas un valsts priekšā gribu apliecināt stāju un nostāju pret valsti notiekošo un solidarīzēties ar valsts prezidentu Valdi Zatleru un visiem, kuriem rūp

patiesa un godīga politika un kuri gatavi to apliecināt 23.jūlijā referendumā un Saeimas ārkartas vēlēšanās.

Šis solis ir mans Latvijas pilsona protests pret divdesmit gadu gaitā mērķtiecīgi izveidoto sistēmu:

* kur daži cilvēki savīguma, amarālu un pretiesisku interešu vārdā valsts lietu lemjotās varas (Saeimu ieskaitot) pārvērtusi par izpildavaru savu savīgo interešu apmierināšanai no pašu veidotās oligarhisķās piramīdas augšas līdz apakšai, šim nolūkam savā varā pārņemot medijus un liekot lietā visas citas visplašākās korupcijas iespējas;

* kur valsts iekārta ar vāji slēptām totalitārisma ieziņām slēpjās zem segvārda „demokrātija un tiesīska valsts“. Kur pretēji Satversmē piešķirtajam tautas varas suverēnam –

godīgas, atklātas un tautas gribu apliecināšas prezidenta un citu amatpersonu izvēles vietā dominē slepenība, sazvērnieciskas vienošanās un acīmredzama sabiedrības vairākuma viedokļa ignorānce;

* kur tauta ir gudra, miļa, prātīga un taisnīga, kad jābalso par „manu“, „mūsu“ partiju un par „manu“ un „mūsu“ interesi nevis valsts stiprumu un labumu;

* kur tauta pa visiem uzpirktajiem informācijas kanāliem tiek netaisnīgi apvainota un nogānīta kā pūlis, kas iedrošinājies (lietussargu revolūcija, inteligentā un intelektuālā manifestācija uz AB dambja) pacelt kulturālu un nevardarbīgu balsi, kas vērsta tikai vienā – valsts glābšanas virzienā;

* kur to imunitāti, kas deputātu sargā no apdraudējuma pildīt valsts

uzdevumu, izmanto, lai glābtos paši un glābtu savējos no taisnas tiesas;

* kur ģimeniskajā izpratnē oligarhisķā sistēma ir nevis valsts māte, bet pamāte, kas labāko kumosu atvēl saviem bēriem, bet atstāj bez iztikas un patieci ne ģimenes sēvos;

* kur varas morāle zaudējusi sašaukuši ar sirdsapziņu, ar Dievu, dabas un darba likumiem, bez kā nevar pastāvēt ne ģimene, ne tauta, ne valsts.

Ar šo paziņojumu apliecinu savu un līdzīgi domājošu ļaužu gatavību atbildīgai un domājošai tā ceļa izvēlei, kas ved uz gudru, godīgu valsts varu un pārvaldi, uz mielamu un godājamu valsti visās tās saimniecības, politiskajās, tiesiskajās un morālajās izpausmēs.

2011.gada 16.jūnijā.

Bijušais Atzinības krusta kavalieris – Latvijas Amatniecības kameras meistars Tālis Sala

Ar bijušā Krustpils novada iedzīvotāja Ivara Salas atļauju „Krustpils Novadniekā” pārpublicējam viņa rakstu Cēsu laikrakstā “Druva”, cerībā, ka tas būs interesants arī krustpiliem.

17.jūnijs

70 gadu...? ...Bet vēsturē tas nozīmē tikai vakar.

Notikušā tragēdija un tās iemesli un tas, ka tas notika tieši tā, liek uzdot un meklēt atbildes uz joprojām neatbildētiem jautājumiem. Manuprāt, galvenais notiemi – bet kur tad bija un ko darīja Latvijas armija ar tās virspavēlnieku Kārli Ulmani priekšgalā. Vispārpieņemtā atbilde par notikumu straujo attīstību un agresora acīmredzamo pārspēku īsti neapmierina. Tas rada „lūzeru” tautas sajūtu. Bet kā tad izskaidrot strēlnieku cīņas I pasaules kara laikā, Cēsu un Bermonta kaujas, strēlnieku kaujas Krievijas Pilsoņu karā, par kurām joprojām atgādina kaimiņvalsts vadītāji jebkurā izdevīgā gadījumā. Lai nu ko, bet bojševiku politika bija labi pazīstama, jo 1919. gadā tā Latvijā vienkārši sabruka ar nelielu karaspēku palīdzību. Tāpat ļoti labi bija zināms notiekošais Padomju Savienībā 20-30. gados, gan bads, gan represijas, gan kolhozi. Pietiek palasīt tā laika Latvijas preses izdevumus.

Tātad - vai viss bija kārtībā ar armiju un tās augstāko vadību?

Pirmās trauksmes zvanu šķindas par stāvokli armijā jau atskanēja atvaiņotā karavīru sapulcē 20. gadu vidū. Skanēja neapmierinātība ar to, ka nav izstrādāta nekāda kārtība virsnieku kadru audzināšanā un

komandējošā sastāva atlasē. Dienesta karjeru noteica nevis panākumi, zināšanas, bet gan māka uzsmaidīt augstu stāvošo priekšnieku un politiķu sievām, tātad draugu būšana.

Ļoti nopietns trauksmes zvans atskanēja jau vairākās Saeimas debatēs 1929.gada augustā līdz decembrim. Sociāldemokrātu labējais spārns burtiski kliedza, ka gaidāms karš ar Padomju Krieviju, jo tur valda diktatūra, un tādēļ steidzīgi nepieciešams nostiprināt austrumu robežu. Pasaулslavenais ekonomists Kārlis Balodis analizēja Latvijas armijas apbruņojumu. Valstī tajā laikā viss saistītās ar armijas bruņojumu un skaitlisko sastāvu bija tīts dzīlā noslēpumā, tāpēc datus par Latvijas armiju viņš nēma no Vācijas un Krievijas preses izdevumiem. Salīdzinājumi bija bēdigi, jo bija ļoti slīkta apgāde ar ložmetējiem, artilēriju un lidmašīnām, nebija izstrādāti nekādi mobilizācijas plāni, un pats galvenais, pilnīgi aplama augstākā komandējošā sastāva atlase. Izrādās, ka no armijas tika pakāpeniski atvaiņoti Brīvības cīņu uzvarētāji, bet to vietu aizņēma monarhistiski noskaņotie virsnieki, kuri bija cīnījušies par vienoto nedalāmo Krieviju Deņikina, Kolčaka un Vrangeļa armijas sastāvā, kā arī tie, kuri I pasaules karu bija pavadījuši gūstā. Piemēram, ilggadējais „legendārais” aizsardzības ministrs ģenerālis

Jānis Balodis bija atradies vācu gūstā kapteiņa pakāpē no 1915. gada februāra līdz 1918.gada novembrim, bet par ģenerāli no kapteiņa viņu „pataisīja” 8 mēnešu laikā. Kā izteicās viens no deputātiem - „tagad armiju komandē tie virsnieki, kurus latviešu sarkanie strēlnieki daudzīja lupatlēveros”. Tika prasīts valdībai strādāt pie Šveices tipa armijas izveides, lai nepieciešamības gadījumā būtu iespējams mobilizēt līdz 350 000 vīru lielu armiju. Aizsardzības ministrs bija spiests demisionēt, taču... ar to arī viss beidzās.

30. gadu sākums pasaulē nesa lielas pārmaiņas. Sākās kara darbība Tālajos Austrumos, bet Vācijā pie varas nāca Hitlers. Latvijā bija izveidojusies Lācplēša kara ordeņa kavalieru organizācija „Legions”, kura jau ļoti kategoriskā tonī prasīja reorganizēt armiju, jo Latvijai ir palicis ļoti maz laika. Vēl 1934.gads Eiropā būsot mierīgs, bet 1935.gadā Vācija sāks teritorijas pārdali un dzīves telpas iekarošanu. Pēc tam sekos Vācijas uzbrukums Polijai, Lietuvai, Latvijai, Igaunijai, iespējams, Padomju Savienībai. Katrā ziņā, Baltijai esot jāuzmanās no trīs lielajiem kaimiņiem - Vācijas, Padomju Savienības un Polijas. Pēdējai joprojām saglabājās neviltota interese par Latgales teritoriju. 1933.gadā presē var izlasīt aizsardzības reorganizācijas plānu, kuru Somija zināmā mērā bija realizējusi pirms diviem gadiem.

Plāns paredzēja armiju organizēt pēc Šveices un Vācijas parauga. Paredzēja apvienot aiz-

sargu organizāciju ar armiju, valsti sadalit uz katriem 50-500 000 iedzīvotāju 36 pulka aprīņķos ar tādu aprēķinu, ka mobilizācijas gadījumā, kājām vai braukšus, mobilizācijas centru var sasniegt 2-6 stundu laikā. Trīs pulki veido vienu divīziju, bet trīs divīzijas – vienu armiju: Latgales, Vidzemes, Kurzemes un Zemgales. Tātad 6 stundu laikā pēc mobilizācijas sākuma kaujas gatavībā ir 200 000 vīru liela armija. Bija paredzēts atteikties no kazarmu organizācijas, jo tā ir ļoti dārga.

Tāpēc karavīru apmācība jāveic lauku darbu nesezonā 5-6 mēnešus gadā. Katram karavīram jāiziet 4-5 apmācību periodi. Savukārt vasaras sezona komandējošais sastāvs izstrādā aizsardzības plānus un apgūst jaunās kaujas metodes. Ietaupītie līdzekļi jāizlieto modernā bruņojuma iepirkšanai – bruņutehnikai, lidmašīnām. Paredzēja arī 300-400 jauņiešus sūtīt uz Lielbritāniju mācīties par kaujas lidmašīnu pilotiem. Nepieciešamības gadījumā tie dotos uz valsti jau ar britu tehniku. Kopējie finanšu ieguldījumi nemainītos. Plāns paredzēja steidzīgi slēgt vienošanos ar Lietuvu, Igauniju un arī Somiju, lai karaspēka sagatavošana notiku pēc kopēja plāna un lai kopīgi varētu pret agresoru. Piemēram, Padomju – somu kara sākumā Somija mobilizēja 350 000 vīru lielu armiju. Vācija ar Itāliju arī gatavojās okupēt Šveici, taču tās armijas līmenis „atsprindzināja” šos nodomus. Mannerheims pēc kara beigām atmiņās rakstīja, ka nebija taču nekādas Mannerhei- ma līnijas, jo par līniju nevar dē-

vēt ar ierakumiem savienotas dzelzsbetona ložmetēju ligzdas, bet bija labi sagatavota un drosmīga armija.

„Legionāri” ļoti nopietni gatavojās Saeimas vēlēšanām, braukāja pa Latviju un organizēja sapulces, kuras bija ļoti kupli apmeklētas. Ja uz vadošo partiju runasvīru sapulcēm sanāca apmēram 100 cilvēku, tad šajā gadījumā sanāca 500.

Kas notika ar „Legiona” organizāciju? Tā tika aizliegta kā fašistiska organizācija. Pēc 15.maija apvērsuma tās vadītāji tika ielikti cietumā un koncentrācijas nometnē Liepājā, bet pēc tam izsūtīti no valsts. Aizsardzības ministrs Balodis 1939. gada rudēni pamatīgi izrādīja PSRS sūtnim Latvijas austrumu robežu ar mērķi parādīt Latvijas miernību, un tas notika ne bez tautas vadoņa ziņas. Savukārt NKVD sāka armijas virsnieku arestus jau 1940.gada augustā un to apšaušana turpinājās vēl pēc Vācijas uzbrukuma PSRS. Viņi ļoti labi zināja, kas ir Latvijas armijas elite, jo ģenerālis Jānis Balodis nodzīvoja ilgi un laimīgi Saulkrastos līdz 1965.gadam, bet Brīvības cīpu vadītāji gāja bojā Gulagā un tika nošauti. Tā tika iznīcināta Latvijas armijas elite. Tieši ar Latvijas armiju notika pats ideālākais, ko var sagaidīt ienaidnieks - tā sadalījās divās daļās, kur viena karoja ar otru, bet nevis par savu valsti. Kam būtu par to jānes atbildība vēstures priekšā?

Viss rakstā minētais ir cieši saistīts ar Cēsu kaujām, taču par to sīkāk veltījumā Cēsu kaujām.

Speciāli “Drui”
Ivars Sala

TOP GRĀMATA KRITUŠO KARAVĪRU PIEMIŅAI

Šī gada 8.jūnijā Krustpils novadā strādāja 130.latviešu strēlnieku korpusa un latviešu partizānu brigāžu veterānu biedrības ekspedīcija biedrības prezidenta Jāņa Ivara Kasparsona vadībā.

Veterānu biedrība ir iecerējusi iemūžināt savu 2.Pasaules karā kauju ceļā no Narofo- minskas līdz Kurzemēi kritušo strēlnieku piemiņu grāmatā. Grāmata būs latviešu un krievu valodā, lai to varētu izsūtīt uz tām apdzīvotām vietām Latvijā un Krievijā, kur apbedīti kritušie karavīri.

Ekspedīcija Krustpils novadā apmeklēja 130.latviešu strēlnieku korpusa 43.gvardes latviešu strēlnieku divīzijas un 308.latviešu strēlnieku divīzijas kauju vietas un brāļu kapus, kuros apbedīti kritušie korpusa karavīri.

Kaujas Krustpils novadā notika 1944.gadā no 2. līdz 10.augustam t.s. Krustpils operācijas ietvaros, kuras mērķis bija nacistiskās Vācijas karaspēka padzīšana no Krustpils pilsētas un Krustpils placdarma. Tās bija

lielākas karaspēka apvienības – 130.latviešu strēlnieku korpusa pirmās kaujas visa korpusa sastāvā, jo korpusa sastāvā frontē pie Steķiem jūlijā beigās ierādās jaunformētā 308.latviešu strēlnieku divīzija, kurai kauja pie Mežāres bija kaujas kristības.

Ekspedīcija savu darbu sāka ar Mežāres brāļu kapiem (apbedīti 164 karavīri), kuros apbedīts 43.gvardes latviešu strēlnieku divīzijas rotas komandieris gvardes kapteinis Mihails Orlovs (1918 – 03.08.1944), kurš par varonību kaujās pie Mežāres apbalvots ar Padomju Savienības varoņa zelta zvaigzni. Tālāk ceļā veda uz Variešu pagasta Baltgalvu brāļu kapiem (apbedīti 53 kritušie karavīri), Antužu brāļu kapiem (apbedīti 241 karavīri) un Ķaupa brāļu kapiem (apbedīti 46 karavīri) Krustpils pagastā. Jēkabpilī tika apsekoti Varoņu ielas brāļu kapi (apbedīti 746 karavīri), brāļu kapi Kalnu ielā (apbedīti 140 karavīri), kuros apbedīts korpusa 319.strēlnieku pulka štāba priekšnieks apakšpulkvedis Rūdolfs Rozentāls ar saviem karavīriem, kuri krita

Variešu Rubeņos 08.08.1944. agrā rīta stundā.

Ievērojams 130.latviešu strēlnieku korpusa kritušo karavīru piemiņas objekts ir brāļu kapi Rīgas ielā pilsētas parkā, kur apbedīto korpusa augstāko virsnieku piemiņu sargā 76 mm lielgabals, jo te apbedīti 130.latviešu strēlnieku korpusa artilērijas pavēlnieks pulkvedis Gavrila Šarikalovs (19.01.1900.- 19.08.1944.), korpusa autotanku dienesta priekšnieks pulkvedis S.Gazējevs (1896.- 20.08.1944.) un 22.arīmijas artilērijas pavēlnieks ģenerālmajors Sergejs Kuprijanovs (1899.- 17.08.1944.).

Ekspedīcijas gaitu sekmēja Latvijas Brāļu kapu komitejas pārstāvis Jēkabpilī Jānis Amats.

Lai topošajā grāmatā būtu skatāmas korpusa kritušo strēlnieku piemiņas vietas Krustpils novadā, tās fotogrāfijas fiksēja Vitālijs Laurens.

2011.g. jūnijā, Krustpili
Jānis Amats
Foto: Jānis Amats

No labās: biedrības prezidents Jānis Ivars Kasparsons, biedrības aktīvists un fotogrāfs Vitālijs Laurens Antužu karavīru kapsētā.

PILSĒTĀ FRONTEΣ LOKĀ

Jēkabpils pilsētas kapsētā netālu no slimnīcas atrodas obelisks. Uzraksts uz tā vēsta, ka te apbedīti trīs 3.Kaukāza strēlnieku pulka strēlnieki – Krievijas carisma patvaļas upuri.

1916.gada 18.maija novakare bija saulaina un silta. Arī netālais Ģēģeru mežs jau zaļoja pavasara rotā. Tuvējā frontē valdīja klusums.

Novakara klusumu Ģēģeru pusmuižas drupās (Ģēģeru pusmuiža atradās apmēram septiņus kilometrus uz dienvidiem no Jēkabpils aiz Brodiem) pulksten

20.30 pārtrauca kļāda. Skarbi noskanēja praporščika Ravnaličeva labi trenētas balss krievu valodā izkliogta komanda: „Gotovsja! Pli!” („Sagatavoties! Uguni!”) Un spalgi nogranda šautēju zalve. Ložu dzelti, sabruka trīs pelēkos zaldātu šinejos tērpti stāvi.

Kāda bija asiņaino notikumu priekšvēsture?

1916.gada martā krievu-vācu frontes Jēkabpils placdarnā notika sīvas kaujas. Ziemeļu frontes pavēlnieks ģenerālis adjutants Aleksejs Kuropatkins (1848-1925) bija izplānojis pārraut vācu 8.armijas (pavēlnieks - kājnieku

generālis Otto fon Belovs) fronti ar tālu ejošiem mērķiem – ieņemt Paņevežu Lietuvā ar tālāku uzbrukumu Varšavas virzienā. Taču uzbrukuma sākumā 5.armijas (pavēlnieks – kavalērijas ģenerālis Vasilis Gurko) daļām Jēkabpils placdarma atsevišķās vietās tikai ar lieliem zaudējumiem izdevās pavirzīties uz priekšu kādus trīs-piecus kilometrus. Pretinieka pretuzbrukumi piespieda atgriezties izejas pozīcijās. Uzbrukumiem Ziemeļu frontē bija arī citi mērķi – sasaistīt vācu karaspēku ar kaujām Baltijā un nepieļaut vācu pavēlnieci bai pārsviest divīzijas uz Rietumu fronti Francijā, kur pie Verdenas vācu karaspēks cieta zaudējumus kaujās ar franču-angļu armiju.

Neveiksmīgā uzbrukuma rezultātā 5.armijā pastiprinājās pretkara propaganda. 6.Sibīrijas strēlnieku korpusa daļas pat atteicās izpildīt kaujas pavēles. Kurnēja visi. Kurnēja pret bezjēdzīgo karu, par neveiksmīgajām kaujām ar daudziem upuriem. Neapmierināti bija arī Jēkabpils placdarma frontē izvietotā 3.Kaukāza strēlnieku pulka karavīri. Pulkā parādījās lapiņas ar aicinājumu izbeigt asiņaino slaktiņu: „Pietiek karot!”, „Nepieciešams miers!”

Lapiņu saturs bija tuvs katram karavīram. To apsrieda apakšvienības un frontes iecirkņos, kur karavīri bija atteikušies iet uzbrukumā. Šīs valodas sasniezda arī virsniekus, jo bija tādi, kas piensa ziņas par noskaņojumu karavīru vidū. Tika nosaukti to vārdi, kuri visaktīvāk izteicās pret karu.

1916.gada 18.maija rītā 3.Kaukāza strēlnieku pulka komandieris pulkvedis Areševs pavēlēja arestēt pulka strēlniekus – jefreitoru Alekseju Kuznecovu, ierindniekus Gerasimu Seričenkovi, Grigoriju Jaluņinu, Alekseju Sokolovu, Semjonu Cukuru un nodot lauka karatiesai.

Ar pavēli Nr.141. 3.Kaukāza strēlnieku pulkam pulkvedis Areševs par lauka karatiesas priekšsēdētāju iecēla apakš-pulkvedi Rudņevu, bet par locekļiem – kapteiņus Ivanovu un Voroncovu, šabskapteiņus Bek-Zeinalovu un Petrovu.

Jefreitoru A.Kuznecovu un strēlnieku G.Seričenkovi apvainoja tīšā baumu izplatīšanā pulka karavīru vidū. Tika minēts, ka šīs baumas varētu izsaukt karavīros nedrošību un nekārtības pulkā. Strēlnieku G.Jaluņina, A.Sokolova un S.Cukura „noziegums” bija tāds pat kā pulka biedriem, taču tika formulēts, ka tas veikts aizneapdomības.

Aleksejs Kuznecovs dzimis Orlas gubernā (Brjanskas apgabala) Sevas apriņķa Antonovinas pagasta Korobku sādžas zemnieka Andreja Kuznecova gimenē 1890.gada 17.martā. 1911.gada 15.oktobrī Aleksejs uz mūžu atvadījās no tuviniekiem un dzimtās sādžas – viņu iesauca Krievijas cara armijas dienestā.

Gerasima Seričenkova dzimtā puse bija Tulas apgabala Arhangelas ciema sādža Zibino, kur viņš piedzima 1884.gada maijā. Zemnieks Antons savu dēlu Gerasimu armijā izvadīja 1905.gada 15.oktobrī.

Grigorijs Jaluņins bija no Urāliem. Viņš piedzima 1893.gada 17.novembrī Permas gubernā (Sverdlovskas apgabala) Irbitas apriņķa Golubkovas pagasta Bujkovas sādžas zemnieka Semjona Jaluņina gimenē. Grigorijs Krievijas armijā tika iesaukts tikai pēc 1.Pasaules kara sākuma – 1914.gada septembra mobilizācijā.

Aleksejs Sokolovs dzimis 1889.gadā Tveras apgabala Rževas apriņķa Timofejevas pagasta Gorbovas ciema zemnieka Andreja Sokolova gimenē. Viņu iesauca armijā 1910.gada oktobrī. Bija apbalvots ar divām medaļām: 1812.gada Tēvijas kara piemiņas medaļu un Romanovu dinastijas 300 gadu jubilejas medaļu.

Semjonam Cukuram šūpulis bija kārts Jekaterinoslavas gubernās (Dnepropetrovskas apgabala) Andrianopoles pagasta Malivannovā. Viņš piedzima 1885.gada 20.jūlijā un Krievijas armijā dienēja no 1906.gada 20.jūlijā.

Lauka karatiesas priekšā stāvēja pieci zemnieku puiši, pieci karavīri, kuri bija uzdrīkstējušies nostāties pret Krievijas „kara mašīnu”. Lauka karatiesas sēde bija īsa. „Toni uzdeva” pulka adjutants šabskapteinis Bek-Zeinalovs. Uz žēlastību nebija ko cerēt. Tiesneši, tas ir, virsnieku kungi, kā jau droši patvaldības balsti, vienbalsīgi atzina apsūdzētos Alekseju Kuznecovu, Gerasimu Seričenkovi un Grigoriju Jaluņinu par vainīgiem karavīru musināšanā ar iepriekšēju nodomu izraisīt nekārtības pulkā, pie kam frontes joslā, un, pamatojoties uz likumu krājuma XXII sējuma 246.panta 1.punktu un Kara tiesu Reglamenta 665.pantu, viņiem piesprieda nāves sodu nošaujot. Strēlniekus Alekseju Sokolovu un Semjonu Cukuru attaisnoja, jo viņu vains netika pierādīta.

Lauka karatiesas spriedums tūlīt tika nodots 3.Kaukāza strēlnieku pulka komandierim, un pulkvedis Areševs uz sprieduma uzrakstīja rezolūciju: „Tiesas spriedumu apstiprinu. Pavēlu praporščikam Ravnaličevam to izpildīt 1916.gada 18.maijā pulksten 20 un 30 minūtēs Ģēģeru pusmuižas drupās. 3.Kaukāza strēlnieku pulka komandieris. Pulkvedis Areševs.”

Pēc Februāra revolūcijas un cara gāšanas Krievijā nogalinātos karavīrus viņu pulka biedri pārveda un apbedīja Jēkabpils pilsētas kapos. Uz viņu kapa uzcēla skaistu pieminekli, kas vēl šodien stāsta par traģiskajiem notikumiem pilsētā frontes lokā.

Jānis Amats
2011.gada 12.aprīlī,
Krustpili

DAŽAS DIENAS KARA VASARĀ

Milda Bērziņa. Dienasgrāmatas lapas

(29.11.1918.Ungurmuižas pag. – 195? Vaiņodē. Dzīvoja Ungurmuižas „Palejniekos”, mācījās Ungurmuižas 6-klasīgajā pamatskolā, valsts Ošupes lauksaimniecības skolā, praksē Upenieku lopkopības pārraudzības biedrībā. Strādāja par lopkopības pārraudzi Ľaudonās lauksaimniecības biedrībā, tad Saukas lauksaimniecības biedrībā. Darbu pārtrauc slimība. Aiviekstes-Ungurmuižas aizsardžu pulciņa aizsardze. Pēc kara ārstējas un strādā Vaiņodes tuberkolozes slimnīcā, kur arī mirst. Apglabāta Vaiņodē.)

18.jūnijā 1940.g.

Lauki un birztales slīkst zāļu rotā, bet kaut kur dienvidos skan kara troksnis, aiziet bojā tūkstošiem dzīvību, miljoniem vērtību... Un šeit, mūsu mīļajā Dzimtenē, ienāca Pa-

domju karaspēks. Šorīt varēja dzirdēt smagus soļus, dunoņu. Sirds tā mazliet sāpīgi savelkas, vai tiešām arī mūsu zeme nepaliks neskarta, un kas to lai zin, kāda būs rītdiena.

26.jūnijā 1940.g.

Dienas ir pagājušas un tām līdz tautu vēsture. Arī mūsu mīļajai Latvijai ir pagājuši daži vēsturiski

momenti, viens – Padomju karaspēka ienākšana, tad valdības atteikšanās un tagad politiskā un arī saimnieciskā dzīve rit ātrā tempā. Kāda tā būs, rādīs nākotne.

14.augustā 1940.g.

Aizgāju uz baznīcu un gribēju piedalīties balsošanā, bet baznīcā palika mazliet slikti, kāpēc arī atnācu mājās.

14.jūnijā 1941.g.

Tikai nedaudz pāri nedēļai esmu mājās. Reizēm liekas, ka labāki būtu vairs nebūt. Arī vispār dzīve kā tāda nesola neko labu. Arī šodien viens otrs ir izņemts no savām sētām, mēs nezinām, ko nesīs rīts.

23.jūnijā 1941.g.

Līgo vakars. Tikai šogad nekur neskan līgo dziesmas. Šodien gan dzirdams cits aicinājums, tas ir kara troksnis. Visu dienu dūca lidmašīnas, pacēlās dūmu mutuļi. Visi tā kā uztraukušies, kas zin, kas notiks rīt, parīt.

28.jūnijā 1941.g.

Visu dienu dūc lielgabali. Jau aizvakar aizbraucu uz Sāvienu, vakar tālāk uz Ľaudonu. Šorīt zem lielgabalu dārdi braucu mājās. Skumji un sāpīgi, kareivji atkāpjās steigā, brauc auto pēc auto, ved ievainotos, ved mantu, kareivju, iet kareivji, un par visu smagāki kļūst, redzot privātos iedzīvotājus – sievietes basām kājām ar māzīm, raudošiem bērniem uz rokām. Mantas – gan segas, palagi, krekli, dvieļi, gan mantelji un citas lietas tiek mestas ceļā. Visu to

steidzīgi un lielā laimē uztver vietējie iedzīvotājai. Visam pāri dzirdami dobji lielgabalu grāvieni. Nezinu kādēl, bet es esmu mierīga, tā vien liekas, ka tas viss ir kaut kur tālu, kaut gan zinu, ka kauja ir pie Krustpils. Lasu Čirikova „Tarananova dzīve”, palīdzu mazliet mammai un pat lāgā nespēju aptvert, ka turp, no kurienes dzirdami lielgabalu dārdi, simtiem jaunas dzīvības aiziet neziņā – nebūtībā. Tā vien liekas, ka cilvēki būtu rotaļlietīgas, ar kurām nav

jārēkinās. Pazuduši un aizbraukuši mūsu izpildkomitejas un arī pārēji varas orgāni. Tikai kareivju rindas klīst, lietū izmirkūšas, pavadītas lielgabalu dārdi.

30.jūnijā 1941.g.

Karš. Fronte. Dreb logu rūtis. Lielgabalu, šautēju, lidmašīnu un vecā Pērkona dārdi šķēl gaisu. Nezinu kamēdēl, bet ticu, ka neesmu nolemta lodei, sēdu istabā un rakstu, rakstu tieši tagad plkst. 18.00 zem kara un Pērkona dārdiem, lietus nopūtām. Šorīt uzmodos no tagad tik parastā trokšņa, tas ir, lielgabala grāviena. Izejot laukā, visapkārt spindza lodes. Vēlāk izdzinu govis ganos, lidoja vairākas lidmašīnas, šāva no ložmetējiem, un tagad pēcpusdienā, tas ir, plkst. 17.30, parādījās uz lielceļa tanki, kaut kas līdzīgs motocikliem un vēl citas mašīnas, un tad sākās šaušana. Līdz ar svešajām mašīnām sākās lietus. Tā liekas, ka sarkanā armija atkāpjās un seko vācu armija, bet noteikti to nevar zināt.

Turpinājums 8.lpp.

DAŽAS DIENAS KARA VASARĀ

Sākums 7.lpp.

Daba svin ziedoni, viss zaļo, kaut kur vēl iekūkojas dzeguze, bet divas naidigas valstis karo – iznīcina simtām jaunas, dzīves alkstošas sirdis, sludina mieru un taisnību, bet tā vietā plūst svētas, dzīvību uzturošas asinis.

6. jūlijā 1941.g.

Vēl vienmēr garām virzās vācu mašīnas, lidmašīnas vienmēr pārlido, un pa retam arī šeit nodārd lielgabala grāvieni. Krievu armija pazuda ātri, tikai dažas stundas apšaudes. Tad otrā dienā lidmašīnu uzlidojums. Redzēju, kā vairākas krievu lidmašīnas tika nogāztais, bet tagad viss jau ir pagājis. Tikai pa ceļu nepārtraukti iet vācu mašīnas. Vakar biju slimnīcā (Krustpilī). Tā pilna ar ievainotajiem, gandrīz klāt nevar tikt, un visur, kur vien raugies, vācu armija.

15. jūlijā 1941.g.

Šorit uzmodos no šāvienu trokšņa. Šāva pavisam kaut kur tuvu. Pagāja pavisam īss brīdis, un sargu pavadībā cauri mūsu mājām izgāja Tuntulis. Pēcpusdienā jau dzirdēju, ka esot nošauts. Bet tā, ka dzirdēts par tā daudz briesmām, tad laikam tāpēc nemaz nemodās līdzjūtība, bet gan tāds svešs stingums. Dzīve reiz ir tāda...

16. jūlijā 1941.g.

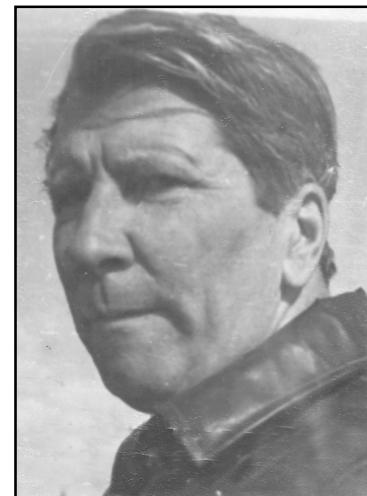
Aizgāju uz pagastmāju, lai reģistrētu riteni. Redzēju, ka Rožeckiene raudāja, kaut ko kliedza, un tad arī atklājās, ka Rožeckis naktī pakāries. Es atkal nejutu nožēlu, bet kaut ko nepatīkamu, smagu. Saproto, ka nevar citādi rīkoties. Šis laiks prasa stingribu, sodu..., bet es redzēju, ka kāds cilvēks kaut ko kliedz tai pat Rožeckai, un uz brīdi man likās, ka viņš metīsies tai vīrsū. Ar šausmām es konstatēju, ka pazīstu šo cilvēku, un man kļuva tā skumji. Vai tiešām visa kultūra ir tik plāna čaulite, kurai pieskaroties, tā sabrūk. Saproto, pagātne ir bijusi pārāk drausma, lai pazītu tagad žēlastību, bet man labāk patīk mierīga, nosvērta stingriņa.

**Osvalds Zemītis.
Atmiņas.**

1941. gada agrā pavasarī no visiem apkārtnes pagastiem bolševiki sadzina cilvēkus Krustpils aerodroma celtniecībai. Darbus vadījis sarkanās armijas virsnieks – nelīela auguma ūdensdzīvējs, pie sāniem viņam vienmēr karājies siksniā milzīga izmēra revolveris. Visu laiku skraidījis apkārt un skalī bļaustījies. Tīklīdz vien būvdarbu vietas parādījušies trīs vācu lidaparāti, plātīgais komandiers pažudis un vairāk nekad neticis redzēts. 1941. gada vasarā, kara sākumā, cauri Trāķiem sarkanarmieši atkāpnoties zirgu pajūgos vilka divus smagos zenīlielgabali. Pirmais lielgabals tika līdz pus-kalnam uz Silabebru ceļa un tad iestīga smiltīs, ka to vairāk nevarēja izkustināt. Otra kareivji pameta turpat piekalnē, nemaz nemēģinot mocīt savus ne visai labi barotos zirdziņus. Labums iznāca visiem, kareivji saleca zirdziņu mugurās un ātri pazuda austrumu virzienā, ciema vīri savāca visus darba rīkus,

kas atradās pie lielgabaliem, bet mēs, puikas, no pamestajiem šaujamīkiem apskrūvējām visus iespējamos sīkumus, ko tik varējām. Sevišķi laimīgi varēja justies tie, kam tika kāds palielināmās stikliņš no tēmeklā, jo ar to saulītē varēja aizdedzināt papīru vai sauso zāli. Vēlāk 1943. gadā vācieši to, kas vēl bija palicis no šiem lielgabaliem, aizveda lūžnos.

**Jānis Rubenis.
Atmiņas**

(9.02.1926. Rīgā – 10.27.2001. Medņos. Mācījies Rīgas 12. pamatskolā, Rīgas Tautas konservatorijā, Rīgas Olava komercskolā, Jēkabpils komercskolā, 1951. g. beidzis Jelgavas pedagoģisko skolu, 1962. g. beidzis LVU Vēstures fakultāti. 1944. g. arestēts kopā ar Kureļa grupu, Ventspils cietumā, latviešu leģiona būvrotā Vācijā, 1945. g. padodas gūstā amerikāniem, no 1945.augusta līdz 1947. g. jūlijam padomju armijas darba bataljonā. Atgriezies mājās, sāk strādāt 14. ceļu ekspluatācijas ie-cirknī par strādnieku, tad darbu vadītāju. 1948. g. fiziskās audzināšanas skolotājs Sunākstes 7-gadīgajā skolā, no 1949. g. 5. marta līdz aiziešanai pensijā 1.09. 1996. - skolotājs Liepenes skolā. Viens no savā laika izcilākajiem pagasta novadpētniekiem.)

15. 07. 1941.

Ungurmuižas pagasta pašaizsardzībnieki arestē Medņu izpildkomitejas priekšsēdētāju Jāni Tuntuli no „Degšņiem”, komisorgu Teodoru Klaviņu no „Zigmaņiem”, padomju varas aktīvistus Jāni un Alfrēdu Lietaviešus no „Lielmežiem”, Jūliju Zālīti no „Dzīlnām”, Pēteri Birziņu no „Pāpuļiem”. J. Tuntulis bēgot tiek nošauts netālu no pagastmājas, pārējie trīs dienas tiek turēti ieslodzījumā pagastnāma otrajā stāvā. Apsargā Zigfrīds Bimsteins no „Irbessalas” un Ernests Ozoliņš no „Žagariem”. No Medņiem arestantus pārvēd uz Jēkabpils cietumu, tur esot labi ēdināti, pie apcietinātajiem laisti radi, dotas vācu grāmatas, lai mācās vācu valodu un teikts, ka sūtis uz Vāciju, bet 1941. gada 10. septembrī Klāvānu silā pie Pelites upes nošauj.

**Vilberts Jānis
Blūmentāls.
Atmiņas**

(Dzimis 1919.g. tagadējā Kūku pagasta „Dieviņos”, dzīvo pie meitas Kūku pagasta „Medīlās”) Par kara laikiem varu stāstīt

stundām, jo atmiņa joprojām laba. Par 1941. gadu atmiņas ir visai sāpīgas, jo trešajā kara dienā zaudēju ar vienu ausi dzirdi. Tas bija tā, toreiz strādāju par maršruta autobusu konduktora palīgu, autoosta atradās netālu no stacijas, lai arī bija jau trešā diena, kopš sācies karš, autobusi kursēja normāli. Diena bija skaidra, mēs gatavojāmies doties reisā, kad es pēkšņi ieraudzīju trīs vācu lidmašīnas, domāju, ka tie bija pikējošie bumbvedēji Ju-87. Tie lidoja no Rēzeknes puses taisni virs dzelzceļa sliedēm, un man izskatījās, ka tie lido bombardēt pilsētu, tāpēc nolēmu bēgt uz stacijas pusē, lai būtu tālāk no lidmašīnu kursa. Atceros, ka skrēju, cik bija spēka, un, tīcis netālu no stacijas pie sliedēm, apstājos un pagriezos lai paskatītos kur tad tās bumbas kritīs. Šausmās sastingu un nespēju pākustēties, izrādījās, ka lidmašīnas lidoja nevis bumbot pilsētu, bet pagriezās tieši pa sliedēm un jau meta bumbas tieši virs manas galvas, droši vien tēmēja dzelzceļa stacijai. Bumba nokrita metrus 15 no manis, es, kā stāvēju, tā arī paliku, līdz karsts gaisa vilnis mani nosvēda pie zemes.

Ātri piecēlos, galvā dūca, ar labo ausi neko nedzirdēju, pārlaidu acis apkārt un sanāca smiekli, manevru lokomatiķe, kura tai brīdi bija braukusi garām, izskatījās kā ar skrotīm sašauts spainis. Mašīnista kabīne atgādināja kāstuvēsietu, un, man par lielu pārsteigumu, no šīs sakrotētās bleķa bundžas sveiks un vesels izlīda mašīnists. Arī viņš bija ne mazāk pārsteigts, ieraugot no tīkko sprāgušas bumbas bedres pieceļoties mani, arī it kā pilnīgi neskartu, tobrič vēl nezināju, ka dzirdi ar vienu ausi esmu pazaudējis neatgriezeniski. Lidmašīnas pārskrēja un pazuda, padomju virsnieku sievas, kas krietnā pulkā bija sapulcējušās pie stacijas, lai brauktu prom uz savu zemi, no tuvajiem sprādzieniem ļoti nobījās un lielā panikā mētās skriet, kur acis rāda. Gar celiņiem pie stacijas visur bija zālāji, gar tiem, lai tauta nebrādā, bija centimetru 20 augstumā novilkta stieple, oficieru madāmas metās skriet pāri šiem zālājiem. Stiepli daudzas neievēroja, sevišķi tās, kam uz rokām bija mazi bērni. Kā palēninātā kino redzu, kā viņu kājas aizķeras, bērniņš inerces mests aizlido kūleņu kūleņiem, aiz viņa, rokas izpletusi, krīt māte, bet viņas kleita apsteidz krītošo augumu un pēkšņi atrodas nēsātājai uz galvas. Un tad es ieraugu, ka šīm sievietēm nav apakšvejas. Līdz tam brīdim neko tādu nebiju manījis. Smiekli nenāca, pirmā doma bija – cik šausmīgs ir karš, ja sievietēm šādā paskatā nākas staigāt un vēl braukt vilcienā.

**Jānis Purviņš.
Atmiņas**

(7.02.1889. Ungurmuižas pagasta „Perveļos” – 23.08.1982. „Medņos”. 1903.-1907. mācījies Ungurmuižas pagasta tautskolā „Spīgās”, kalēja māceklis, 1910. Precējies ar Jūli Driķi, strādā Medņu pagastā par kalēju no 1909. – 1967.)

Sākoties karam, Rubēsalā pret Ābelnieku mājām, kur atradās māla bedre, vietējie iedzīvotāji izraka

Zahars bija tur aizgājis un apbedījis kritušos lidotājus.

30. jūnijā atgadījās liela nelaimē,

ko vēl ilgi pārrunāja plašā apkārtne. 29. jūnijā sarkanarmieši pameta neuzspirdzinātas generāla Gorbačova komandētās 202. motostrēlnieku divīzijas rezervju noliktavas Medņu „Spīgās”. Kamēr vācieši nebija ienākuši, vietējie puiši šajās noliktavās bija „paganījušies”, tur tiešām bija, ko panemt – sākot no pilnīgi jaunām drēbēm, sausījiem, konserviem, ieročiem, munīcijai, līdz pat motocikliem. Diemžēl laimes brīdis bija ļoti iss, jau pēc dažām dienām vācieši par noliktavām uzzināja un sargāja vācu kareivji. Ziņas par vērtīgo mantu kalniem apkārtne izplatījās vēja spārniem, un tā 2. jūlijā, neko par apsardzi pie noliktavām nezinādam, turp devās Jānis Olģerts Ošiņš (dz.1923.g.) no Medņu „Degšņiem” un Pēteris Grīnmanis (dz. 1918.g.) no Krustpils „Podniekiem”, ar skaisto domu no noliktavām aizdzīt motociklu. Sargkareivis Ošiņu nošāva uz vietas, bet Grīnmanis izbēga, smagi sašauts rokā, palika uz visu mūžu invalīds. 1941. gada slapjā rudenī vācu mašīnas tā sabojāja ceļu purviņā starp Čonkas un Novazas kalniem, ka tas kļuva neizbraucams. Tad vācieši atcerējās par tuvumā esošajām viņiem nevajadzīgo mantu noliktavām un lika vietējiem sagāzt ceļa vietā krievu pamestās bruņu cepures, šautenes, lādiņus bez detonatoriem, kastes ar visdažādākajiem metāla priekšmetiem un to visu apbērt ar granti. Tā salaboja ceļu un tika valā no nevajadzīgāmantām. Kolhoza laikos purviņā uzgāza pāri metram akmeņainu granti, un šodien tikai zinātājs šo vietu var aistrast.

P.S. Pierakstot saglabāta autoru valoda un stils.

Turpinājums 9.lpp.

Sākums 7., 8.lpp.

Daži fakti

- 1941.g.3.02. Sarkanās Armijas vajadzībām saskaņā ar aktu Krustpili atsavināti 140,7 ha zemes un 53 ēkas, Krustpils pagasta Kauperiekos atsavināti 153,12ha un 21 ēka.

LVA 270.f.1s.apr.11. 6-7lpp.

1941.g.13.02. Pēc LPSR Tautas komisāru padomes sašaurinātās sēdes lēmuma PSRS Aizsardzības tautas komisariātam papildus tiek ierādita Daugavpils apriņķa Krustpils pagasta Birzgalu, Čauņu, Rūpnieku, Jerniņu un citu māju zeme 146,55ha platībā.

- LVA 270. f.1.s.apr.. 20l. 59-61.lpp.

- Nopostītas 152 krustpiliešu ēkas.

- Krustpilieši šogad pašā pavasara šķīdonī, kad nav iespējams pabraukt ne ratiem, ne ragavām, iesāka braukt šķūtis un vest koka

materiālus uz pagasta austrumstūri, nezinot un nesaproto, kāpēc taisni vissliktākajā gada laikā jāsteidz tādi darbi, kurus, ja tie nebija izdarīti ziemā, taču varēja veikt pēc ceļu nozūšanas. Jo latvietis taču paradis katru darbu darīt savā laikā. Bet šķūtis ar šķīdoni tikai sākās, un pašu krustpiliešu darbs ir tikai piliens jūrā pret pārējo darbu daudzumu, ko šovasar prasījusi daļa pagasta teritorijas. Līdz 22. jūnijam Krustpils pagasta ceļi bija vienas pajūgu strumes aizņemti. Pāri Daugavas tiltam plūda akmeņu vedēju pajūgu tūkstoši, citur veda granti, cementu, drenu caurules. Plašajā līdzenumā Koderi-Kauperiekni-Variešas-Laides no plašākās

apkārtnes pagastiem sadzīto cilvēku un no Krievijas atvesto „noziedznieku” tūkstoši kustējas kā skudras; raka grāvju, raka nost zemes augligo aramkārtu. Šķūtnieki – zirdzinieki ar velēnu grē-

dām pārkļaja tuvāko kaimiņu laukus un pļavas. Uz lauka uzbūvēja pakavveidīgu šoseju, cēla dažadas ierīces, drenēja laukus.

- Uz no mājām izdzīto Piņu, Ieriniņu, Kaupernieku un citu bijušo sādžu zemes vajadzēja tapt grandiozam lidlaukam. Nojaukt tikko sa-celtās viensētnieku ēkas, izpostīt cilvēku dzīvi – gluži ikdienīks sīkums. Karam sākoties, „aviācijas svētkus” pārtrauca. Vergotāji šķūtnieki, tikuši brīvi, kā no pekles pamuka katrs uz savu pusī. Ievērojami paplašināts arī bijušais aeredroms pie Veselīmuižas. Šo „lielākā cilvēces drauga” gaisa ērglu vajadzībām Krustpils pagastā nopostītas „tikai” 152 ēkas.

“Jēkabpils Vēstnesis”

4.09.1941.

Guntis Ozoliņš,
Krustpils novada
TIB speciālists

ATAŠIENES KULTŪRAS NAMA DRAMATISKAJAM KOLEKTĪVAM – 10

10. jūnijā Atašenes kultūras nama dramatiskais kolektīvs savu 10 gadu jubileju atzīmēja ar izrādi „Latgalis posoka” un plašu tērpu un rekvizītu izstādi. Lucas autore ir Azarpūdnīku Tekle.

Kā „Krustpils Novadniekiem” izdevās noskaidrot, šī luga ir rakstnieces Azarpūdnīku Tekles debija dramaturģijā. Tāpēc „Krustpils Novadnieka” korespondente devās rakstnieci intervēt.

„K.N.” Labdien! Nu jau ir pagājušas vairākas dienas kopš jūsu lugas pirmizrādes. Vai esat apmierināta?

A.T. Jā, ļoti. Aktieru spēle bija brīnišķīga. Vissmagākais darbs, protams, bija Jānim un Vēsmi kā galveno lomu tēlotājiem. Visiem, visiem paldies! Prieks, ka starp aktieriem bija divi mani skolēni - Nauris un Vladimirs. Liels paldies arī skatītājiem! Visa zāle bija kā liels rozā un baltu peoniju un daudzkrāsainu īrisu dārzs.

„K.N.” Azarpūdnīku Tekle – tas, protams, ir pseidonīms?

A.T. Jā. Tekla bija mana babiņa. Viņa bija no nabadzīgas Līvānu plostnieka 11 bērnu ģimenes. Sešu gadu vecumā viņu atveda uz Atašenes Ezerpodniekiem mātes brālim par audzumeitu. Tur viņa izauga, aprečējās un nodzīvoja visu savu

mūžu. Arī mana bērnība pagājusi Ezerpodniekos. Babījai ir veltīta dziesma „Lauztā sirds”, kura skanēja izrādes sākumā. Mūzikas auto-re ir skolotāja Anastasija Mortukāne.

„K.N.” Vai atmiņas par šo laiku ir skaistas?

A.T. Protams, katram jau bērnība liekas ļoti skaists dzīves posms. Sāpina tas, ka šī vieta praktiski jau ir jaužu pamesta. Kurš vairs var pateikt, kur bija Ataugā, Izdega, Alotīnš, Alksna, arī skaistā, romantiskā upīte Čiganka sen izbagarēta un kļuvusi par dūksnainu grāvi.

„K.N.” Skumji. Bet kas jūs satrauc mūsdienu dzīvē?

A.T. Tas, par ko es runāju savā lugā – ļoti liela daļa gudru, talentīgu jauniešu aizbrauc uz ārzemēm. Diemžēl daudzi uz neatgriešanos.

„K.N.” Vai lugas tēliem ir arī prototipi?

A.T. Nē! Tādu nav. Tos drīzāk var uzvertēt kā vispārinātus tēlus. Piemēram, „saldā pāriša” Oksanas un Klāva līdziniekus droši vien var atrast katrā pagastā, un ne jau Latgalē vien. Arī lauku gateros mazas algas maksā visā Latvijā, kā raksta avīzēs un stāsta televīzijā. Vienīgie reālie stāsti ir manu vecāku iepazīšanās stāsts, darbabiedrenes ķibeles ar kaimiņu, kurš viņu ir gan nopludinājis, gan mēģinājis uzspert gaisā, un vēl trešais stāsts, par kuru vēsture klusē.

„K.N.” Kas ir brīnišķīgas skatuves tērpu un rekvizītu izstādes autors?

A.T. Tā ir kultūras nama vadītājas Vēsmas Turkopoles ideja, un arī visu iekārtošanas darbu veica galvenokārt viņa un mūsu bibliotekāre Jolanta Turka.

„K.N.” Vai šajā izstādē ir kādi īpaši rekvizīti?

A.T. Visi rekvizīti ir īpaši. Tomēr visvairāk „spēlējuši” laikam ir brūni sintētikas brunči, kuri savulaik tika paņemti “humpalās”.

Turpinājums 10.lpp.

Jāņu gaidās Zīlānos...

Top netradicionāli dāvanu iesaiņojumi, aksesuāri dāvanu interesarākam noformējumam.

14.jūnijā Zīlānu KN Kūku pagasta Novada izpētes centrs organizē praktisku nodarbību Dāvanu saiņošanā Jāņu gaidās.

Uz nodarbību bija ieradies kupls interesentu pulciņš. Jau notikušas nodarbības salvešu locīšanā, dāvanu saiņošanā, bet rūdens pusē pulcēsimies uz

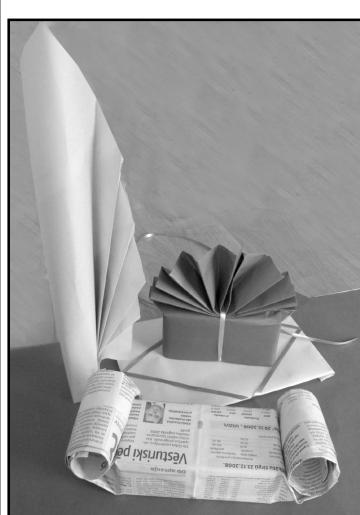
floristikas vai kārtaino, krāsaino klājumu veidošanas apmācībām, noformējot galdus, interjerus u.c. Nodarbības vadīja un vadīs profesionāle šais jomās Daina Zariņa no Aizkraukles arodvidusskolas. No-

darbību vadītāja aicināja skolēnus, kuri netiek izvēlētajās skolās, lai nāk mācīties uz viengadīgo apmācības kursu Aizkraukles arodvidusskolā, un tiks iegūta sev interesējoša specialitāte.

Domāju, ka visas apmācību dalībnieces, kuras piedalījās, aizgāja mājās ar jaunām idejām un apmierinātās par lietderīgi pavadīto laiku, jo, kā sakā sakāmvārds - Laiks ir zelta vērts! Līksmus jums visiem Jāņus un veiksmi katra paša rokās, darbos un rīcībā. Laiks - tā ir nauda krizes apstākļos, prafīsim un mācīsimies to izmantot, nevis spēlēties un traucēt cits citam, bet godīgi strādājot.

Būsim uzmanīgi, meklējot pārdes ziedus! Paldies visiem maniem atbalstītājiem un palīgiem grūtos brīzōs!

Vizma Lejiņa,
Krustpils novads

ATAŠIENES KULTŪRAS NAMA DRAMATISKAJAM KOLEKTĪVAM – 10

Sākums 9.lpp.

„K.N.” Vai latgaliešu valoda ir jūsu dzīmtā valoda? Kā radās ideja rakstīt šo lugu latgaliski?

A.T. Ja, bērnībā es runāju latgaliski. Skolā, protams, mācījos čiuļu valodā tāpat kā visi mani

vienaudži. Mums pat nejāva starpbrižos sarunāties latgaliski. Nekādu represiju jau nebija, bet tomēr – dažreiz aizrādīja. Vispār jau luga ir sarakstīti čiuliski, un aktieri paši lēma, kādā valodā runāt. Viss kā dzīvē. Atašienē jau

pašlaik arī visi latgaliski nerunā.

„K.N.” Kādas ir jūsu attiecības ar režisori Ināru Mihaloviču?

A.T. Normālas. Režisore varētu vairāk pastāvēt par saviem uzskatiem. Bet tā šajā kolektīvā iegājies, ka tur valda demokrātija. Galvenais jau ir tas, ka skatītāji apmierināti. „Virtuvei” te nav nozīmes.

„K.N.” Ko jūs gribētu novēlēt „Krustpils Novadnieka” lasītājiem?

A.T. Broji latgalīši, turēsimēs kai zodža zūbi, kai sātys mīti!

„K.N.” Paldies par sarunu!

Lauzto sirds

*Pi obrozim blokus man smaida
Munys babeņis meileigais
vaigs.*

*Ko Dīvmote skustenā boltā,
Ko Latgolys salauzto sirds.*

*Jos ceļi jau nabeja toli –
Tik oka, teirums un klāvs.
I puču dorzenēš pī liuga,
Kur auga salauzto sirds.*

*Ar maizeiti, Dīveņa vordim
Jei pasaulē vadeja myus.*

*Poša palyka dzymtajā sātā
Ko Latgolys salauzto sirds.*

*Sen babeņa pībolsi dzīsmem,
Kū dabasūs enģeļi dzid.*

*Iz kopa tik trausla un vorga
Zīd pučeite – salauzto sirds.*

*Gar pamastom mojom i sātom
Vējs bēdeigu stabuli pyuš.
Braucit atpakaļ, bārni, jūs gaida
Jyusu Latgolys salauzto sirds.*

TUVĀK CILVĒKIEM

Krustpils novada pašvaldības aģentūrā „Jaunāmuža” ir izstrādāts vidēja termiņa stratēģiskais plāns 2011. – 2013. gadam. Tajā noteikti aģentūras stratēģiskie mērķi:

- Darbinieku izglītošana, kvalifikācijas celšanas plānošana un īstenošana.

Pašreiz divi darbinieki mācās Psiholoģijas augstskolas vakara nodošā. Katru gadu medicīnas un sociālās aprūpes nodošas darbinieki papildina savas zināšanas dažādos kursos un semināros.

- Īslaicīgās uzturēšanās nodošas attīstīšana.

Klientiem tiek organizētas praktiskās nodarbības pašaprūpes iemaņu apgūšanā. Pansionātā strādā ergoterapeits, kas organizē iemītniekim koriģējošās vingrošanas nodarbības, kā arī individuāli strādā ar klientiem ar mērķi uzlabot un atjaunot viņu fiziskās spējas, kustību kvalitāti.

- Pansionātā plānots ieviest arī jaunus pakalpojumus.

Pašreiz tiek veikti remonti un iekārtotas telpas sociālajām gultām. Šeit klientiem būs iespējas atgūt veselību pēc ilgstošas slimības. Notiks klientu izglītošana „Kā sadzīvot ar savu slimību”, kā lietot apkopšanas līdzekļus, rīkoties ar tehniskiem palīglīdzekļiem. Nodajās mērķis ir uzlabot klientu dzīves kvalitāti, radīt iespēju atgriezties dzīves vietā.

- Šeit ir paredzēti arī pakalpojumi bērniem un ģimenēm ar bērniem, kas nonākuši krīzes situācijās.

Turpinājums 12.lpp.

SVEICAM JUBILĀRUS!
(01.06.2011.- 30.06.2011.)

Tavi gadi ābeles baltas,
Tavi gadi kā vīgriezes zied.
Ar vēja spārniem aizsteidzas dienas,
Kā gājputni projām tās iet.
Jel apstājies brīdi piekalnē zaļā,
Kur vasarās baltas madaras zied,
Saber savus gadus pīpeņu kausā,
Lai no tevis tie neaiziet...

Atašenes pagasts

55 PUTNIŅA ANITA
60 TINAJEVS JURIJS
70 VIKŠERE VALENTĪNA
75 VIKŠERS VITALIJS
80 JEĻISEJEVA VASILISA

Krustpils pagasts

50 CĀLĪTIS RAIMONDS
LIPŠA ANITA
55 EGLĪTE LITA
GOLMEISTERS ANATOLIJS
VANAGS ANDREJS
70 LIBIKS VIKTORS
STANKEVIČA REGĪNA

Kūku pagasts

50 AŽIKINA GALINA
55 BĒRZIŅA AUSMA
KRŪMINŠ JĀNIS
60 BORODUĻINA MARIJA
ZELTIŅŠ LAIMONIS
70 KALVĀNS VLADISLAVS
PURMALNIECE ANNA
75 JERŠOVS FJODORS
SPELDZIŅA ANTONIJA
VEIGURE VIJA
80 SAHAROVA MAIJA
85 TIMERMANE FEODOSIJA
98 VĪTOLINA OLGA
102 VEINBERGA VALENTĪNA

Mežāres pagasts

50 BĒRZIŅA LAURA
ČULKOVĀ PĀVELS
MITROFANOVS IVANS
60 KUDRJAVCEVS VINALIJS
75 MACULĒVIČA RIVA

Variešu pagasts

50 LUKJANOVA ASTRĪDA
50 PENKA AIGARS
60 ERTE JANĪNA
KALNINŠ JĀNIS
70 ŽITKOVSKA ĀRIJA

Vipes pagasts

50 STEPANOVA INTA LĪGA
55 PLĒGERE AIJA
70 PROKOPENKOVA PELAGEJA
ŠVIRKSTE ĀRIJA
85 ŽŪRINA AUSMA

**KRUSTPILS NOVADA
DZIMTSARAKSTU NODAĻĀ
REĢISTRĒTIE**

Tava maigā mazā plauksta
Liegi manu vaigu skar,
Viegli noskūpstu uz pieres
Tevi, manu princesīt.
Tevi teiktais klausais "mīlu"
Grūtos brīžos sirdi skan,
Taviem maziem bērniem soļiem
Gribas līdzi izskriet man.

SVEICAM

JUTU MIZĀNI ar dēlu KRISTIĀNU, dzimušu 14.05.2011.
SVETLANU POLIJEKTOVU un INTARU TUČU ar dēlu DANIELU, dzimušu 06.06.2011.
SVETLANU PISKUNOVU un LAURI JAUDZEMU ar meitu DANIELU, dzimušu 11.06.2011.
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!

Caur pirkstiem smiltis birst,
Viss aiziet projām, irst -
Vējš, ziedu smaržas, glāsts,
Tā beidzas katras dzīves stāsts.

Mūžībā aizvadītie

MANSONS GUNĀRS 14.02.1926.-27.05.2011.
Kūku pagasts
ATROŠKO ANNA 28.10.1923.- 26.05.2011.
Vipes pagasts
RUBULE VILMA 22.08.1924.- 31.05.2011.
Variešu pagasts
ZEMĪTE EMĪLJA 25.01.1937.- 31.05.2011.
Kūku pagasts
BĒRZIŅA LĪGA 02.06.1986.- 02.06.2011.
Mežāres pagasts
OŠIŅA MILDA 10.04.1912.- 02.06.2011.
Kūku pagasts

BEKUSOVA JEKATERINA 20.12.1928.-
02.06.2011.
Kūku pagasts
ŠVIRKSTE MARIJA 19.08.1938.- 06.06.2011.
Krustpils pagasts
UPENIEKS ALBERTS 22.02.1927.-
07.06.2011.
Kūku pagasts
LEITĀNE INTA 26.09.1934.- 11.06.2011.
Krustpils pagasts
ZAKARE MARIJA 26.12.1928.- 13.06.2011.
Kūku pagasts
IRAIDS IMANTS 03.12.1932.- 17.05.2011.
Kūku pagasts
ANTINĀS ALFREDS 04.04.1930.- 23.06.2011.
Krustpils pagasts
VALANTE LĪVIJA 06.03.1922.- 23.06.2011.
Variešu pagasts

Kultūras pasākumi jūlijā

Krustpils kultūras nams

23.07. - ekskursija pensionāriem uz Latgali

30.07. - kapusvētki Grīvas kapos plkst. 16.00

Atašenes kultūras nams

02.07. - Krustpils novada sporta svētki.

30.07. - Krustpils novada Annas un Jēkaba diena.

31.07. - kapusvētki Atašenes kapos.

Krustpiliešu izstāde Atašienē

No 13. līdz 25.maijam Atašenes kultūras namā bija apskatāma izstāde „Krustpils novada skolu vizuālās mākslas, lietišķās mākslas, kokapstrādes un mājturības darbi”.

Šī izstāde ienesa krāsas un pozitīvas emocijas pelēkajā iekdienā. Par bērnu radošo darbu un izdomu varēja priečāties un pārliecītās ikviens izstādes apmeklētājs. Paldies visām skolām, kas piedalījās šajā izstādē – Antūžu speciālajai internātpamatiskolai, Krustpils pamatskolai, Sūnu pamatskolai, Mežāres pamatskolai, Liepenes pamatskolai, Brāļu Skrindu Atašenes vidusskoli. Īpašs paldies par atsaucību skolotājiem Solvitai Ivanukai, Ingai Zālītei, Mārītei Adamovičai un Aleksandram Maklakovam!

Dažas no izstādes apmeklētāju rakstītajām atsauksmēm:

„Liels paldies bērniem par jaunkajiem darbiem, skolotājiem - izturību, nododot savu prasmi jaunajiem.”

„Viss ir ļoti skaists un patīkams.”

„Loti iepriecināja izstāde! Sevišķi patika krustdūrienu izšuvumi! Veiksmi darbos un čaklas rokas!”

„Man patika cālis, kuru bija uztaisījusi Evita Kalniņa.”

„Paldies visiem Krustpils novada talantīgajiem māksliniekam par radošo, izdomas bagāto, spilgto darbu izstādi. Veiksmi, turpmākos darbus veicot!”

Fotogrāfijas no izstādes var aplūkot Krustpils novada mājas lapā www.krustpils.lv sadalā „Galerija”.

*Atašenes kultūras nams
direktore Vēsma Turkopole*

**KAPU SVĒTKI KRUSTPILS
NOVADA KAPSĒTĀS**

ATAŠIENES PAGASTS

31. jūlijs pl.14.00 (katoļu draudze)

KRUSTPILS PAGASTS

30. jūlijs pl.16.00 Grīvas kapi (luterānu draudze)

6. augusts pl.16.00 Ķaupu kapi (katoļu draudze)

20. augusts pl.16.00 Melderu kapi (luterānu draudze)

Par kapu svētkiem Irbenieku kapsētā informēsim vēlāk.

KŪKU PAGASTS

9. jūlijs pl.15.00 Pilskalna kapi (katoļu draudze)

16. jūlijs pl.12.00 Pupenu kapi (luterānu draudze)

16. jūlijs pl.14.00 Dreimanu kapi (luterānu draudze)

23. jūlijs pl.14.30 Ķikuru kapi (luterānu draudze)

23. jūlijs pl.16.00 Ķuncu kapi (luterānu draudze)

13. augusts pl.11.00 Skramānu kapi (luterānu draudze)

13. augusts pl.12.30 Smanu kapi (luterānu draudze)

13. augusts pl.14.00 Catlakšu kapi (luterānu draudze)

20. augusts pl.11.00 Dēļdrudu kapi (luterānu draudze)

20. augusts pl.12.30 Kondrātu kapi (luterānu draudze)

20. augusts pl.14.00 Sūnu kapi (luterānu kapi)

MEŽĀRES PAGASTS

23. jūlijs pl.11.00 Gobiņu kapi (luterānu draudze)

23. jūlijs pl.12.30 Ratīšu kapi (luterānu draudze)

VARIEŠU PAGASTS

30. jūlijs pl.10.30 Silabebru kapi (luterānu draudze)

30. jūlijs pl.12.00 Trāķu kapi (luterānu draudze)

6. augusts pl.14.30 Baltgalvju kapi (luterānu draudze)

6. augusts pl.16.00 Rusuļu kapi (luterānu draudze)

27. augusts pl.11.00 Antūžu kapi (luterānu draudze)

27. augusts pl.12.30 Bauru kapi (luterānu draudze)

VĪPES PAGASTS

6. augusts pl.11.00 Kūrānu kapi (luterānu draudze)

6. augusts pl.12.30 Landzānu kapi (luterānu draudze)

7. augusts pl.13.00 Māsānu kapi (luterānu draudze)

Mūsu pasaulē pa vidu
Dzīvo mazīņš cilvēciņš,
Un pēc sava prāta groza
Laika rata sviru viņš.
Spīd no viņa smiekliem saule
Un no raudām lietus līst,
Kad viņš dusmojas, tad plaiksnī
Zibens skaidrās debesīs.

Novada dome un dzimtsarakstu nodala 2011.gada 28.maijā pirmo reizi Krustpils novadā rīkoja Bērnu svētkus bērniem, kuri dzimuši no novada dibināšanas 2009.gada 1.jūlijā līdz 2010.gada 30.jūnijam.